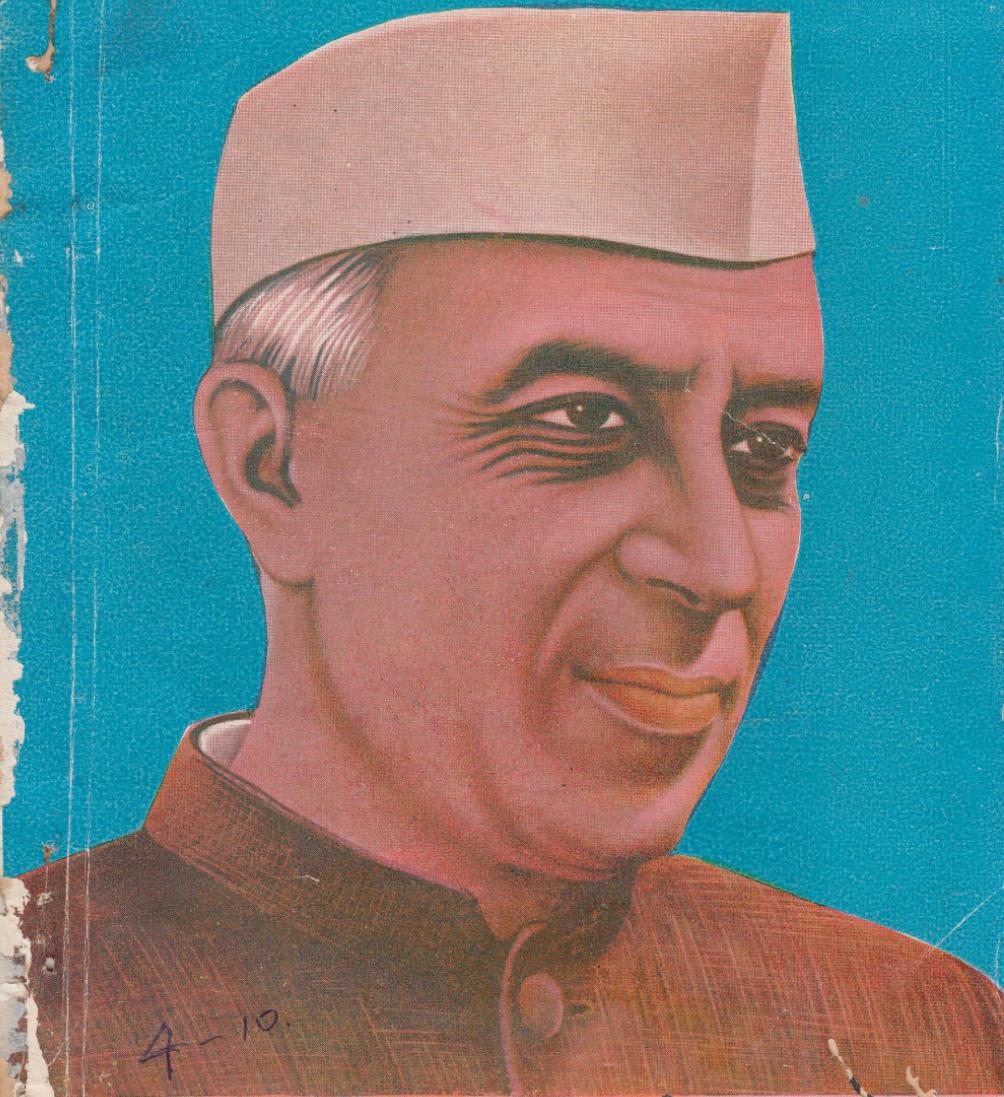

கலைசெல்வி

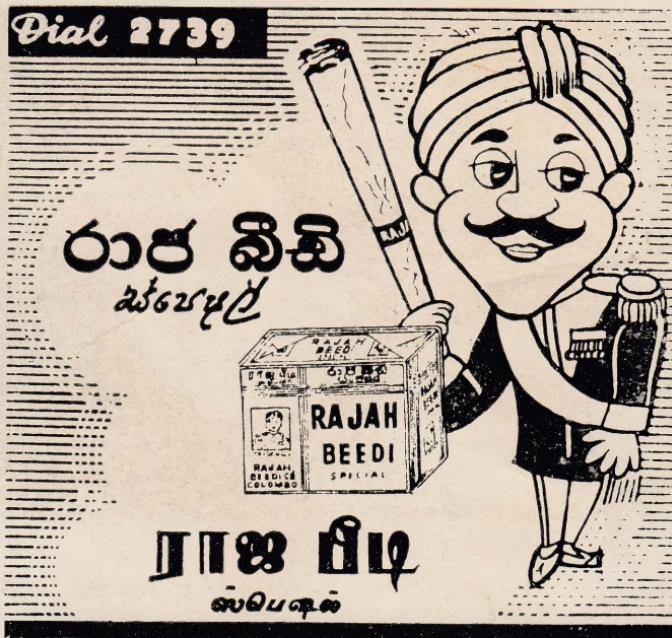
= KALAIHELVI =

ஐப்புசி ◊ 1962 ◊ விலை :/-

இலங்கை எங்கிலும் புகழ்பெற்றதும்
இனியில்லாது விளங்குவதும்
எல்லோர் மனதிற்கும் திருப்பி அளிப்பதும்

Dial 2739

இன்றே இப்பொழுதே.

நான்கா பீடி ஸ்பெஷலை

வாங்கிப் புகைத்துப் பயன்டையுங்கள்!

ராஜா பீடி கம்பெனி,

கொழும்பு - 14.

போன் : 2739

4-10

தீவாவளிப் பண்டிகையைச் சிறப்புடன் கொண்டாட
கடலிலிருந்து புத்தம் புதிதாக
உங்களுக்கு வருவது
ஷிப்ஸ்கோ

KMJ

டின்களில் பக்குவம் செய்யப்பட்ட மீன்

இயற்கை எண்ணெயில் உப்புச் சீசர்த்து பக்குவம் படுத்திய உடனே உங்கள் இணவுடன் உட்கொள்ளக் கூடியனவாய், வொய்க்கு நல்ல ருசியும் உடம்புக்கு நல்ல பலனையும் கொடுக்கக்கூடியதாக வருகிறது.

“பில்சர்ட்ஸ்”

இலங்கைக்கென பிரத்தியேகமாக பக்குவப் படுத்தப்பட்டு டின்களில் அடைக்கப்படுகிறது. விருந்தினர்கள் விரும்பிச்சாப்பிடுவது.

Shipping Supply Company Ltd.,

25, Dam Street : : Colombo-12

Telephone { 3169
5868

Telegram : SHIPSUPPLY

எந்த வைபவமாக
இருந்தாலும்

மலிபன்
பிஸ்கட் டுகேளையே

கேட்டு வாங்குங்கள்

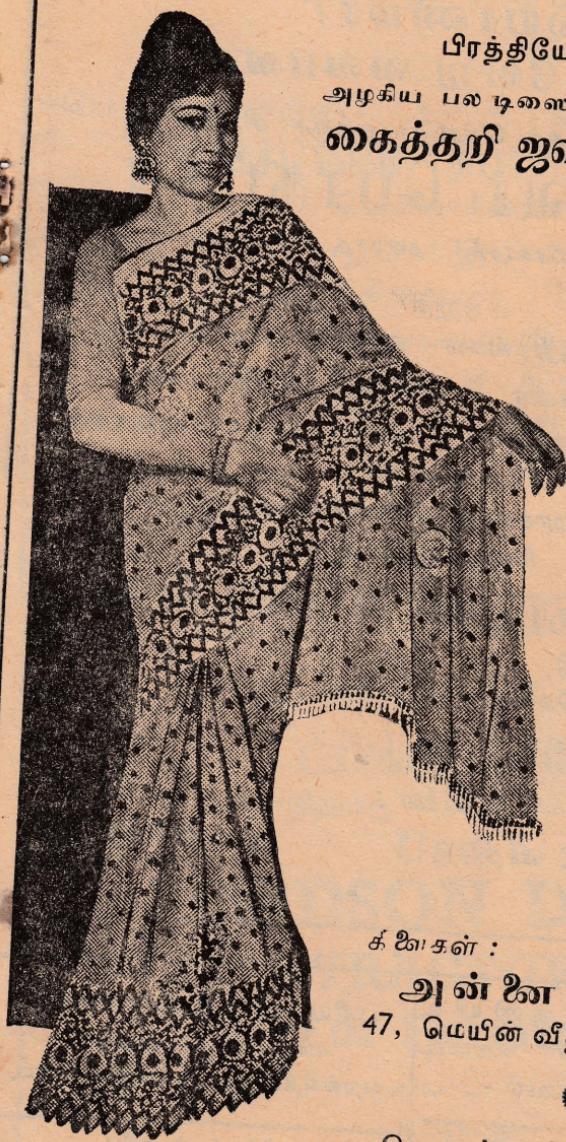

விட்டமின் சத்துநிறைந்த

உயர்தா பொருட்களும்

சுத்தமான தாவர நெய்யும் சேர்த்து

சுகாதார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டவை.

பிரத்தியேகத் தெரிவு!

அழகிய பல டிலைஸ்களில் நெய்யப்பட்ட
கைத்தறி ஜவுளித்தினுசுகள்

O

அழகானவை
தீட்ட்து உழைப்பவை

O

மனதிற்குப்
பெருமையும்
மகிழ்ச்சியும்
கொடுப்பவை.

கதராடையால்
கடைத்தேறலாம்.

ஹாண்ட்லூம்ஸ்
(Govt. of India)

7, செட்டியார் தெரு
கொழும்பு—11.

கி. கூ. கல் :

அன்னை மாவிகை
47, மெயின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்பு வீதி,

கண்டி.

O

7, Sea Street,
COLOMBO - 11.

HANDLOOMS

கல்யாணமா?
அல்லது வேறு வைபவமா?

அன்பனிப்பாகக் கொடுப்பதற்குச் சிறந்த
எவர்சில்வர் பொருட்கள்

என்றும் மங்காப் பிரகாசம்! தளராத நிதிய உழைப்பு.

மற்றும்

அலுமினியப் பாத்திரங்கள் எனுமல் பாத்திரங்கள்
பீங்கான் வகைகள் கண்ணுடிப் பாத்திரங்கள்
விளையாட்டுப் பொருட்கள், பலவித கடதாசி வகைகள்
ஆகியவை

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
கிடைக்குமிடம்

எஸ். சந்தோஷநாடார் லிமிட்டெட்

83, 85, குமார வீதி, தொலைபேசி: 5269. கொழும்பு.

கி இா :

19, கோட்டமலே வீதி,

நாவலப்பிடி.

'பட்பட்' பகுதி யில்
கேள்வி கேட்பவர்கள் வெட்டி
ஒட்டவேண்டிய முகவரி -

தாண்டவக்கோன்
மே/பா கலைக் செல்வி
பாலன் வெளியீடு,
செட்டிகுளம்,

புதிய விற்பனையாளர்கள்.
யாழ் - சென்றல் கபே
பறங்கிததெரு, யாழ்ப்பாணம்.

சிங்கப்பூர் கடை
ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
வை. சி. சி. கு.
கே.கே.எஸ்.வீதி. யாழ்ப்பாணம்,

நான் காவது ஆண்டு
கலீச் செல்வி

ஜப்பகி 1962

சிறுகதை:

இதயக்குமுறல்
மெழுகுவர்த்தி
ரிவொலுஷன்

கட்டுரை:

என்னைக்கவர்ந்த என் கவிதை
இலக்கிய பரம்பரை
தூதுப்பிரபந்த வளர்ச்சி

கவிதை:

இயற்கைத்தேவி

பிற:

வாணி வீழா
அன்பார்ந்த நேயர்களே!

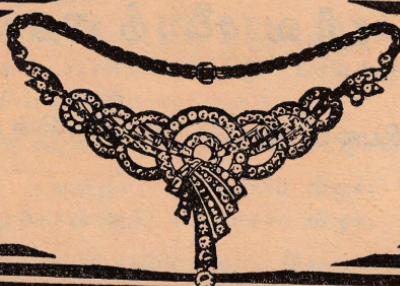
“பட் பட்”

வளருந்தமிழ்.
எங்கள் கலீச் செல்வி
பலதும் பத்தும்

அட்டைப்படம்:

இம்மாத மத்தியில் இலங்கை
வரும் பாரதப் பிரதமர் நேருஜி
அவர்களின் படத்தை அட்டை
யில் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியிடு
கின்றோம்.

தாரத்தில் உயர்ந்த
தங்க வௌ நகைகளுக்கு

பொ. அம்பலவாணர்
#9, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பானம்

ஆடைகளிலுள் ள
அழக்கை அகற்றி
அழகும் தூய்மையும் உண்டாக்க
அருமையான சாதனம்!

ரதி சேப்

ரதி நீல சேப்
ரதி பரர் சேப்
ரதி வாசனைத் தைலம்

முதலியவை இங்கே தயாராகின்றன.

சண்முகா தொழிற்சாலை

274· பருத்தித்துறை வீதி, : : நல்லூர்.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

கலை : 4 |

ஜூப்பசி — 1962

| காட்சி : 10

வரரீ வி மூர்.

கலைத்தேவியே ! உனக்கே உரிமையான இந்நாளில் உள்ளை உளமார நேரித்து உவந்தேற்றுகின்றேயும்.

நீ கலைகளின் அரசி, கலைஞர்களின் அம்மா, கவிதையின் உருவும் நீ, கதைகளின் பொருளும் நீயே, விளையின் கானம் நீ, வேய்ங் குழலின் கீதமும் நீயே. இயலாகி, இசையாகி, இரிய நல்நாட்கமாகி நிற்பவன் நீ, நிதியெல்லாம் நீயே; மதியெல்லாம் நீயே.

வெள்ளைத் தாமரைப்பூவில் இருப்பாய்; கலைஞர்களின் உள்ளத் தாமரைப்பூவிலும் உறைவாய்.

உன்னருளால் உளைப்பாடி உன்னருளைத் தினம் வேண்ட ஒடுவரு கிள்ளார்கள் கலைஞர்கள்; பண்ணிசைத்துப் பாடிவருகின்றார்கள்; பரதம் பயின்று ஆடுவருகின்றார்கள்.

உன்பேரால் ஒரு கழகம் — வாரி கலைக்கழகம்.

அதன்பேரால் ஒருவிழா — முத்தமிழ் விழா; இந்திய, ஈழத்து அறிஞர்கள் கலந்துகொள்ளும் கலாச்சார விழா.

இவற்றின் இலட்சிய உயிர்ப்பாக, இதயநாதமாக இருப்பது — ஈழத்துச் சாந்தி நிகேதனம்; கலையையும் கல்வியையும் வளர்க்கும் கலாச்சாரக் கூடமாகக் கம்பீரமுடன் தோற்றுமளிக்கப்போகின்றது விரைவில்.

அங்கே நீ கொலுவிருக்கும் கவின்மிகு காட்சியைக் கவனிறுரக கண்டு, நெஞ்சார மகிழக் காத்திருக்கின்றேயும்.

எழிலார் தேவி ! எல்லாம் சிறக்க என்றுமே அருள்க.

நா.வைத்திலிங்கம் ஸ்கோம்பாலிலிமேட்

கொழும்பு — யாழ்ப்பாணம்

கட்டிடங்களுக்குத் தேவையான போருட்களை

மிகவுங் தொகையாக வரவழைப்போரும்,
அவைகளை என்னேரமும் குறைந்த விலைக்குக்
கொடுப்பவர்களும் இவர்களே,

மின்சார நீரிறைக்கும் இயந்திரம்,

அதற்குரிய குழாய்கள்

துவக்கு, காட்றிச், வெடிமருந்து,

முதலியனவும் விற்குமிடம்,

**முன்னணியில் நிற்கும்யர்தாக்
கட்டிட ஒப்பந்தக் காரணம்**

இவர்களே.

450. பழையசோனகதெரு,
கொழும்பு

தொலை பேசி இல. 7143
,, 2029

138, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி

இல 530

கிளை,

38, 3ங் குறுக்குத்தெரு,
புறக்கோட்டை கொழும்பு
தொலை பேசி, இல 7488

பரிசு பெறும் எழுத்தாளர்கள்

கலீசுசெல்வி சிறுக்கதைப் போட்டியில் பரிசு
பெறும் எழுத்தாளர்களின் புகைப்படங்கள்

கலீசுசெல்வி தீயாவளி மலில்

வெளியாகின்றன.

முதல் பரிசு பெறும் “இதயக் குழறல்” கதை
யின் ஒரு நிகழ்ச்சியையும் “செம்பியன் செல்
வன்” அவர்களின் படத்தையும் இந்தமாத அட்ட
டையில் வெளியிடுவதாக இருந்தோம். கடைசி
நேரத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறு தவறு காரண
மாக அப்படி வெளியிட முடியாமற் போனதற்
காக வருந்துகின்றோம்

—ஆசிரியர்.

பேரட்ஸன் டெக்ஸ்டா

ட்ராக்டர்களே

கமத்தொழிலுக்கு வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

Use
FORDSON DEXTA
TRACTORS
For Farming.

1961ம் ஆண்டு வவுனியாப் போட்டியில் முதல்பரிசு
ஈட்டியது.

சந்தியவதி ஸ்டோர்ஸ் அன்ட் மேட்டார்ஸ்,
குருணுகல்.

அன்பர்ந்த நேயர்களே!

வணக்கம். பரிசுக் கதைகள் மூன்றையும் வெளியிடுகின்றோம். மகனை நினைந்துருகும் தாயின் கதை “இதயக் குழுறல்.” தாயை நினைந்துருகும் மகனின் கதை “மெருகுவர்த்தி”. முதலாவதுக்கதை “மகனே” என்று முடிவதும் இரண்டாவதுக்கதை “அம்மா” என்று முடிவதும் அழூர்வ பொருத்தமாக இருக்கின்றது. “சிவொலுஷ்”னில் வரும் அர்மான், தர்மு, மறக்கமுடியாத பாத் திரங்கள். பரிசுக் கதைகள் பற்றி உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

பரிசுப்பு விழாவை இம்மாத மத்தியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதற்குத் திட்டமிட்டுள்ளோம். எழுத்தாளர் பேரவை ஒன்றைக் கூட்டி அப்போவையிலேயே பரிசுகள் வழங்கப்படும். சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற நகைச்சுவைக் கட்டுரைப் போட்டிப் பரிசுகளும் வழங்கப்படும். இப்போட்டியில் திரு. பாக்கியநாயகம் திரு. பராஜஸிங்கம் ஆகியோர் பரிசுக்குரியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதையும். ஒரு பரிசை, ‘சொக்கன்’ அவர்கள் கொடுத்துள்ளதையும் நீங்

கள் அறிவீர்கள் அல்லவா? பரிசுப்புவிழாவில் சிறுகதைகள் பற்றிய பயனுள்ள உரைக்கோவை ஒன்றும் இடம்பெறும். ஈழத்திலுள்ள எல்லா எழுத்தாளர்களும் இப்போவைக்கு வரவேண்டும் என்பது எமது விருப்பம். காலம், இடம் முதலியவற்றை ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே அறிவிப்போம்.

அடுத்த இதழ் தீபாவளி மலர். முன்பு அறிவித்ததைப்போல் இரண்டு புதிய அம்சங்கள் மலரில் ஆரம்பமாகின்றன. “முற்போக்கு இலக்கியம்” பற்றிய கருத்தரங்கத்தை கா. சிவத்தம்பி ஆரம்பிக்கின்றார். புதிய தொடர்க்கதையை ‘சிற்பி’ எழுதுகின்றார்.

‘இலங்கையர்கோன்’ அவர்களின் படத்தை “ஆர்ட்” தாளில் அச்சிடுகின்றோம். ‘பிரேம்’ போட்டு ஒவ்வொருவரும் வீட்டில் மாட்டலாம். திருமதி இலங்கையர்கோனின் பேட்டியும், தந்தையைப்பற்றி மகள் எழுதும் கட்டுரையும் மலரில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆசிரியர்

புதிய முறையில் உருவாகும்

புதிய தொடர்க்கதை

சிற்தனைக் கண்ணீர்

கலைச்செல்வி தீபாவளி மலரில் தொடங்குகின்றது.

“சிற்பி” எழுதுகிறார்.

କୁ ମିଟକାବା !

ଯିବୁ କଟିଲା !!

சீதனம் கொடுக்கவா !!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்கா நிதி லிமிடெட்

நவீன சேமிப்பிற் சேருங்கள்

இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை	
மாதவிதம்	
கட்டுவது	30 மாதங்களில்
10 ரூபா	330 ரூபா
25 ரூபா	825 ரூபா
50 ரூபா	1650 ரூபா
	60 மாதங்களில் 100 மாதங்களில்
	750 ரூபா 1300 ரூபா
	1800 ரூபா 3250 ரூபா
	3600 ரூபா 6500 ரூபா

மேற்குறித்த இலாபத்துடன்
 ஒவ்வொருமாதமும் அதிட்டசாலிகளுக்கு
 அதிட்டஇலாபமும் கொடுக்கப்படும்

கட்டுபவர் இறந்தால் உரித்தாளிக்கு

கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும். மறுவிபரத்திற்கு:

இலங்கா நிதி விமிற்றேப் தகுமைக்கந்தோர்:

திருநெல்வேலி வடக்கு, யாம்ப்பாளை

କିମ୍ବା

284. காங்கேசன் துறை வீதி, வண்ணமுடின்மூலம்

ஏ நேர்மூலமுடியாது ஓ சூவ்ரை

இந்தத் தலைப்பில், ஒரு கட்டு ரைத் தொடர் விரைவில் ஆரம்பமா கும் என்று முன்னறிவித்தல் கொடுத்த ஆசிரியர், எனக்கு எழுதிய மிருந்தார். பங்குபற்ற எனது சம்மத த்தைத் தெரிவித்த பின்புதான் “என்னித் துணிக கருமம்” என்று வள்ளுவர் என் சொன்னார் என் பதை உணர முடிந்தது! எனவே, சற்றுப் பிற்போட்டு வந்த போதும் கண்ட பொழுதெல்லாம் நூபகமுட்டிய ஆசிரியரைச் சமாதானப் படுத்த வேறுவழியேயில்லை. பின்பு **அ ம் பி** பின்னிற்பதும் அவ்வளவு நல்ல ‘கலையாக’ப் படவில்லை. எனவே ஏதாவது எழுதியே ஆகவேன்டும்!

ஆனால்-

எனது கவிதை பற்றி நானே எழுதுவதா? தலையில் ஜூதரசன் வரை நிரம்பி, சற்று காற்றில் மிதக்க ஆரம்பித்திருந்தால், என்னைப் பற்றி நானே எழுதுவது மட்டுமா? மேடையே நிப் பேசியும் விடலாம். மற்றவர்களைத் தலை மட்டத்துக்கு சற்று மேலே என்னை நானே காண முடியும்; மேரதவில் யாராவது துளையுண்டாக்கி ‘வாயுவை’ வெளியேற்றிவிட்டால் தலை கருங்கிக் கவிழ்வது வேறு விஷயம்!

இந்திலையில், ஏதாவது ‘பூர்சி,

புதுமை’ செய்து நாற்றுக் கணக்கில் கவிதை எழுதிக் குவிக்கிறேன் என்று சொல்ல முடியாத நான்—பொழுது போக்காக சில சமயங்களில் எனது மனக் கருத்துக்களையெல்லாம் வாலை வடித்து — கவிதையாக்க முயன்றது உண்மை. கடந்த ஏழு எட்டு வருட நாள்கள் ஏறக்குறைய அறுபது கவிதைகள் மட்டுமே எழுதிய நான், அவற்றுள் என்னைக் கவர்ந்தது எது என்று கூறுவது சற்றுச் சிரமம்தான். ஏனென்றால், எல்லாம் எனது படைப்புக்கள்! கடகடத்துக்கழன்று விழும் நிலையிலுள்ள சைக்கிள் வைத்திருப்பவர் கூட “இது பார்க்க இப்படித்தான்; ஆனால்ஜூட்டத் துக்கு ... தன்னீர் மாதிரியல்லவா!” என்றுதானே கூறுவதுன்டு! என்கவின தகனாள் என்னைக் கவராத ஒன்று இருக்க முடியுமா, என்ன?

என்றாலும், குறித்து ஒன்றைச் சொல்வதானால், “திருக்குறள் - ஓர் அரசியல் நூல்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையைக் குறிப்பிடலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

கடந்த மே மாதம் வேலணையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டுக் கவியரங்கில் அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. குழந்தைகள் புரியும் குறுமுக ணோயும் பெற்றேர் அறியாமல் இருப்பதில்லை. ஆனால், அதற்காகப் பகிரங்

கமாகவே கடிந்து கொள்வதில்லை!

அவர்களது 'திறமை பெருமை' களை யிட்டுச் சொல்லிக் கொள்வதே சக ஜம்! மிகவும் அவசரமாக எழுதிமுடித்த அந்தக் கவிதை என்னை மிகவும் கவர்ந்ததுக்கு, எழுதிய "அவசரமும்"

ஒரு காரணமாகும். அது அல்தான்சில் தவறுகள் நானோ கணமுடிந் தது! அதை விட்டு, விஷயத்துக்கு வகவே என்டுமல்லவா?

இந்தக் கவிதை எந்தச் சந்தர்ப் பதில், எப்படி உருவானது? ...இதுதான் கவையரன் பகுதி!

பத்தாவது திருக்குறள் மகாநாட்டுக் கவியரங்கில் பங்குபற்றுமாறும் அதில் "திருக்குறள்—ஓர் நிறைநால்" என்ற பொருள் குறித் துக்கவிட ஏழுதுமாறும் தமிழ் மறைக்கழகத் தலைவரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது!

ஒப்புக் கொண்டேன்.

நாட்கள் ஓடினா. தேவையான ஆயத் தங்கள் செய்து, எழுத வேண்டிய கருவையிட்டுச் சிந்தித்துழுமுடிவும் எடுத்து, எழுத ஆரம்பித்தது!

மகாநாடு ஆரம்பமாக இன்னும் ஜந்து நாட்கள்: கவியரங்கு நடைபெற இன்னும் ஏழு நாட்கள்!

அன்று திங்கட்கிழமை; மகாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரல் கிடைத்தது.

அதின்படி, "திருக்குறள் - ஓர் அரசியல் நூல்" என்பதுதான் எனது விஷயம்! இது ஒரு மனக்குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்தியது! இதுவேதான் எனது விஷயம் என்று உறுதியாக அறிய மீண்டும் ஒரு நாள் ஆகியது!

அதன்பின் கல்லூரி வேலையுங் கூடவே வெள்ளிக்கிழமை வரை உருப்படியான வேலை எதுவுமே நடைபெற வில்லை.

வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலையே, கவிதைக்குக் கருவும், பிற பிரதானபாகங்களும் முடிவு செய்து கொண்டேன்.

"இரந்தும் உயிர்வாழ தல் வேண்டின் பரந்துகெடுக்கு உலகியறியான்"

தெல்லிப்பாளையனியன் கல்லூரியில் ஆசிரியர் அம்பி, ஈழத்தின் இன்றைய சீறந்து கவிஞர்களுள் ஒருவர். வானேலி மூலம் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் போதிப்பவர். சமீபகாலக் கவியரங்குகளில் இவருடைய கவிதைகள் பலரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றன.

அமைகிறது என்று காட்ட முனைந்தேன், மனதையுறுத்தும் பல அரசியல் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த விரும்பினேன்.

அன்று நேரே கேட்ட நண்பர்

கனும் பத்திரிகையில் அது பிரசர
மான பிள் அது குறித்து நண்பர்கள்
எழுதிய கடிதங்களும் நான் எனது
முயற்சியில் வெற்றி கண்டேன் என்
பதை உறுதிப்படுத்தின். அந்த அளவில்
அது என்னைக் கூடுதல் ரக்க
கவர்ந்தது நியாயானது தான் என்
பதையும் உனர் முடிகிறது.

அந்தக் கவிதையில், என்னைக்
கவர்ந்த சில பகுதிகளையும் இங்கு
குறிப்பிடுதல் அவசியம் என்று கரு
துகிறேன். இதோ—

முன்னுரையில்,
'மறைநூல் பரப்புகிற
மனை நுகர்ந்தேன்: மாண்புதைய
அறமும் அரசியலும்
ஜக்ஷியமாய் கண்டதனுல்..."

என்ற பகுதியும்,

'புலமை மலர்ந்து
பூத்திருக்கும் பேரவையின்
நிலைமை யுணருகிறேன்;
நிலைவசை நெஞ்சத்தில்
பொய்யா மொழியின்
பொருளை பொருண்மையினை
ஒனவை முதலாய
அந்த வரிசையினர்
அளந்து எடைபோட்டு
அற்புதமாய்ச் சொன்னதெல்லாம்
நெளிந்து புரண்டெழுவே
நெஞ்சம் நிறைகிறது!

.....
அனுவைப் பிளந்திடலாம்:
அடங்கியுள சக்தியதன்
திணிவு இது என்று
தீர்ப்புக் கொடுத்ததெல்லாம்
யாராமோ?.....
எந்நாளில்?.....
என்றபகுதியும் எனக்குப் பிடித்தவை.
வள்ளுவரது அரசியலை விவரிக்கை
யில்

".....
தெள்ளு தமிழ் மரபின்
தெளிந்த அரசியலை
உள்ளத்தனையது
உயர் வென்று நெஞ்சத்தைக்
கொள்ளுங் கருத்தில்
கொலு விருக்குங்கோன்முறையை. —

.....
.....
பொதுவுடைமை அங்கே
பொதிந்து கிடக்கிறது
மதியுடைமை மாமதிபோல்
மலர்ந்து பொலிகிறது
நிதியுடைமை நெஞ்சத்தில்
நிறைந்து வளிகிறது
இதயமலர் மனமும்
இனிது கமழ்கிறது"

என்ற பகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை
பரந்து கெடுகவென வள்ளுவர்
தெரிந்து குறித்தது யாரை எனின்,
'பகுத்தறிவுக் கொவ்வாத
பார் சமைத்துப் பாராள
வகுத்த வழியெல்லாம்
வடுவுடையேன!——....

.....
.....
ஏற்றந் தாழ்வில்லாத
இயற்கை ஒழுங்கையெல்லாம்
மாற்றியமைத்து
மனித சமுகம்துர்
நாற்ற மெடுத்து
நவிய வைப்போன.....

.....
கெஞ்சியிரந்து
கேவலமாய் மாழுகிற
சஞ்சலத்தை - அந்தச்
சமுகத்தை அமைத்துள்ளோரன்
என்றபகுதி, எனக்குப் பிடித்த இன்
நென்றாகும்.

இன்னும்,

- “அண்டத்தில் ஓரணுப்போல்
அரசியவின் தத்துவமே
மண்டிக் கிடக்கிறது
மறை நாலில்; ஆமாம்
அணுவும் அரசியலும்
ஓ ஜக்கியமாய், ஜக்கியத்தின்
துணிவில் மன உணர்வே
தூங்குகிற இந்நாளில்
ஓ திண்டாடு வோர்கள்
திசையறியச் சொல்லுகிறேன்
அண்டத்தில்
ஓரணுப் போல.....”
- என்ற பகுதியும்
“அறநாலோர,
அரசியல் நால் என்றந்த
அகரத்தை உச்சிக்கச்
சிரசு நிமிகிறது.
சிந்தைத் திரையினிலே...
தேர்தல் பிரசாரம்!
தெருவெல்லாம் ஊர்வலங்கள்

ஊரில் பிளவு!

உரிமைக் குரலைகள்!
வரட்சி வறுமைநிலை!
வஞ்சளையால் வாழ்வழியு
புரட்சி சதித்திட்டம்!
பூவுலகில் பூகம்பம்
உச்சியினிலே கூட்டம்
உள்ளத்தின் ஆழத்தில்
அச்சம்! அறிவின் றி
அணுவோடு விளையாட்டு!
அப்பப்பா!.....”

என்று வர்ணிக்கும் பகுதி யும்
அப்படியே மனதில் பதிந்த பகுதிகள்
மிகமிகப் பிடித்த பகுதிகள் என ப
தையும் சொல்லி விடுகிறேன்.

கவிதை முற்றுமே பிடித்ததுதா
னே! முற்றுக எழுதுவதா?... முற்
றுத்தரிப்பு போட்டுத் தானே ஆக
வேண்டும். எனவே, இனி மேலும்
சொல்லி, என கதையை அளப்பது
அவ்வளவு உகந்ததல்ல.

மில்க்ஷைந் லைசோப்

பிரகாசமாய்
சலவை
செய்கிறது

இலக்கிய ஏரம்யானை

5. கவிதைகள்.

இலக்கியப் பரம்பரை என்னும் இக் கட்டுரைத் தொடரில் இலக்கியப் பொருள், நாவல்கள், சிறுகதைகள் என்பன பற்றி பொதுவாகக் கூறப் பட்டன. அதில், நாவல்களும் சிறுகதைகளும் முறையே, முற்கால காவியங்களையும் அகநானூறு முதலி யவற்றின் தனிச் செய்யுள் களையும் ஒத்தனவெனவும், நாவல் களையும் சிறுகதைகளையும் விமர்சிக்கும்போது காவியங்களையும் தனிச் செயுள்களையும் மனத்துட் கொண்டு

வி மர் சித்தல் முறை வ. நடராஜன்

யெனவும் கூறப்பட்டது.
இம்முறைக்கியைய இக்கால நாவல் களையும் சிறுகதைகளையும் வி மரி சனம் செய்ய முனைந்து, அவை, “வசையும் வழபும் வறண்ட காதலும் மேவிய சிறுகதை, காவியம்;” என, முடிவு கட்டினால், இக்கால இலக்கிய கருத்தாக்கள் எனப்படுவோரின் வெறுப்புக்கு ஆளாக நேரிடும். ஆயினும், அதனையும் பொருட்படுத்தாது விமரிசனம் செய்ய முனைவோர் பரந்து பட்டு அளவின்றிக் கிடக்கும் இன்றைய கதைகளைப் பரிசீலனை செய்யப் பின்னிற்கால், எனினும், பலராற் சிறந்ததெனக் கூறப் படும் ஓரிரு கதைகளையாவது முறைப் படி விமரிசனம் செய்வது நன்று.

இன்று கவிதைகளும் அளவின்றிப் பெருக்க காணப் படுகின்றன.

இலக்கியத்திற் கவிதைகளுக்கு எங்களும் முதன்மை கிடைத்தது. அது கவிதையினது உயர்தர அமைப்பினுலேதான், அதிற் காணப்படும் அணிகளாலேதான் கிடைத்தது. கவிதையிலுள்ள ஒசையும் அணிஅமைப்பும் செய்யுட்கேயுரிய சொற் சேர்க்கையும் இலக்கியப் பொருளை நன்கு அமைக்கப்பரம்பரியமாய் வந்ததொரு மரபும் சேர்ந்து கவிதைக்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்பட்டது. கவிதைக்கு இயல்பாக

வே கிடைத்ததொரு சிறப்பை நினைந்து, எல்லோரும் கவிதை செய்ய

முற்பட்டால் கவிதையின் மதிப்புக்குறைந்து விடலாம். சிறப்பினாலும் செதுக்கப்பட்ட அங்க அணிகள் வாய்ந்த கலைச்சிலையாகிய ‘கவிதைவிளையாட்டுப் பொம்மைகளாகி விடலாம்.

‘சிலம்பு பிறந்தது’ என்னும், ‘சொக்கனி’ன் நாடக நூல் அறிமுக வைபவத்தின்போது அதனை முதலில் அறிமுகம் செய்துவைத்ததே வன்; “நாடக நூல் ஆசிரியர் ‘சொக்கன்’, தமது நூல் முன்னுரையாகிய ‘ஆற்றுப்படையில் நூல் எழுந்த காரணத்தைக் கூருது வாசகர்களே அதனை உணருமாறு விட்டுவிடலாம்’ என, கூறினார். அவைபவத்திற்கு தலைமை வகித்த யாழ், மாவட்ட நீதிபதி, திரு. தனபாலசிங்கம் அவர்கள்,

நாடக ஆசிரியர் சொக்கன் அவர்கள் ஞம், தேவன் கூற்றையே அங்கீகாரித்துள்ளார் என்பதற்குச் சான்றுக,

“அண்ணனுக்காக
அரியலை துறந்ததாய்
எண்ணிடல் தியாகத்
தெல்லையைக் காட்டினும்”

என்னும் ஷி நூல் ‘ஆற்றுப்படை, அடிகளுக்கு விளக்கம் தந்தார். அப்பொழுது அவர், ‘துறந்ததாய்’ என்பதற்கு ‘துறந்ததாக’ எனப் பொருள் கொள்ளாது, ‘துறந்தவளாகியதாய்’ என இராமாயணத் தொடர்பைக்காட்டிப் பொருள் உரைக்க முனைந்தார். பொருள் பொருந்திய சொற்களாலி யன்ற கந்தபுராணத்துப் பயின்ற அவரது காதுகள் ஷி தொடரை பொருட் செறிவுடைய தொடராக்கமுனைந்தது பொருத்தமே. ஆயினும், அவர்யாது செய்யமுடியும்? முன்பின் தொடர்கள் அவர்களுத்தை வலியுறுத்தி உதவ முன்வரவில்லை. எது எங்ஙன மாயினும், இதிலிருந்து ஓர் உண்மையை நாம் உணரலாம். செய்யுளிலே, பொருளற் சொற்கூட்டம், இசைக்காகச்சேர்க்கப்படும் சாரியை முதலிய சொற்கள், மோனை எதுகையின் பொருட்டு சேர்க்கப்படும் சொற்கள் என்பன, செய்யுளின் ஒசை இறுக்கத்தை மாத்திரமன்றி பொருள் விளக்கத்தையும் கெடுத்து விடும்.

‘பண்டு முளைப்பதரிசியேயானலும்,’ என்ற பாட்டில் ‘பண்டு’ என்ற சொல், இத்தகைய தன்மையில் இடம் பெற்றுள்ளது என்னும் கருத்தில், காலஞ் சென்ற டி. கே. சி, அவர்கள் முன் ஒருமுறை குறிப்பிட்டிருந்தார்.

‘காடுமே டனைத்திலையும்
சமப்படவே செய்து
காட்சியமை மாட்சிபெறக
கை செய்து கொண்டே’

என்னும் பாடற் பகுதியையும்,
‘செங்கதிரோன் உச்சியிலோச்
சென்றலையும் போதிலே
காளத்தி நாதர்தமை

காதலித்த சிந்தயராய்,’

என்னும் பாடற் பகுதியையும் வாசிக்கும் காலத்து, உண்டாகும் செய்யுள் ஒசை இறுக்கக் குறைவிலையும்,
‘கோலமுறு பவளவாயுங்

கொவ்வையிதழ்களும்

குறு நஞ்சை

மலர் வதனமும்

சீலமுறு மன்பர்தம்

தஞ்சாஞ்சித கஞ்ச

செஞ்சரணா

செல்வங்களும்.’

என்னும் பாடற் பகுதியில் ஒசை இறுக்காணப்படும் கவிதா கெம்பீரியத்தையும், காதுகள் உணராமலி ருக்க முடியாது.

இக்காலக் கவிதைகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு அண்மையில் வெளி வந்த ‘அழுத்துக் கணிமலர்கள்’ என்ற நூலிலுள்ள இரண்டொரு செய்யுள்களை ஆராயலாம்.

படலைத்திறமினே.

1. சடை இருந்து மலர் சரிய மென்குதிகள் சமையல் உள்ளினிடை திரியவும் இடை இடைஞ்சல்படும் எனினும் இன்கணவர் இனிலை குந்தரணம் எனவிரைந்துடை கசங்கிடவும் உலையில் வெண்தாளம் உவகையோடுமிடு பரவையீர்!

2. பழைய செந்தமிழி
விசையை வீணையொடு
பழகிடும் தளிரின் வீரவினும்
அழகு தந்தபொழு
தவம் இழந்ததென

அகம் உளைந்துளைய எழில்நகம்
பழுதுனும் கொடிய
கரிபி டிந்தும் அவர்

பசிநி ஜைந்துருகு பண்பினீர்!

என்னும் இத்தொடரில், ஐந்து
பாடல்கள் உள்ளன. இப்பாடல் கவி
ங்கத்துப் பராணிக் கடைத்திறப்புப்
பாணியில் அமைத்தவை. முதலாவது
பாடலில், பெண்கள், தம் கணவர்
பசிதீர்க்க சமையல் செய்யும் இயல்பு
கூறப்பட்டுள்ளது. சமையல் செய்ப
பவர், 'முளிதயிர் பிசைந்த' என்
னும் சங்கச் செய்யுளில் வந்த பெண்
போன்றவர், என்பது செய்யுள் ஆக
கியோரின் மனத்தில் எழுந்த கருத்து.

கணவனுக்கு உணவாக்கும் இப்பெண்
சமயலையில் வேகமாக அசைந்து
திரிகிறார்கள். அவளது துடிபோன்ற
இடை அவள்சைவால் துண்புறுகிறது;
அவளது கூந்தலிலிருந்து அவள்
சூடியமலர் சரிகிறது. அவள் சமை
யலால் உடை கசங்குகிறது. அழகிய
தளிர் போன்ற கைவிரல்களில் கரி
படிவதால் அழகு குன்றுகிறது. இவ்
விதமாகச் சமையல் நடைபெறுகிறது.
இதுதான் கவிதையாசிரியரின் கருத
தாதல் வேண்டும்.

இவ்விரண்டு பாடல்களிலும் முதலாவது பாடலின் கருத்து ஒராவு
விளங்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. இரண்டாவது செய்யுளின் பொருள் விளங்குவதற்கு, சொற்களின் ஆற்றல் துளைபுரிய ஒருப்படவில்லை. முதலாவது செய்யுளிலும், அப்பெண்ணின் அழகிய கூந்தலை, 'சடை' என

தமிழ்மொழி மாதிரிகை வினாப்பத்திரங்கள்

G. C. E. வகுப்பு மாணவருக்கு உகந்தது.

36 வினாப்பத்திரங்கள் கொண்டது

வித்துவான்

ச. சி. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் அமைத்தது.

வினா ரூபா 1.25

ஆசிர்வாத அச்சகம் புத்தகசாலை,

32, கண்டி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

- ஆசிரியர் கூறியதால், தாம்ப்ளருணிக்க முற்பட்ட நவநாகரிகப் பெண், ஆசிரியருடன் துணிகொண்டு அகன்று போயிருப்பாள். அவள் அங்ஙனம் போகாது சிறிது தாமதித்து நின்று சமையல் உள்ளினிடை திரி யினும் குதிகளால் நொண்டித் திரிவதாக அவள் நடையழகை அவமதித்தால் அவள் பொறுப்பாளா? இலக்கியப் பெண்ணையிற் பொறுக்கமாட்டாள்!
- இங்கு கூறப்பட்ட பெண் னின் 'இடை இடைஞ்சல் படுவது' சமையல் உள்ளினிடை திரிவதனாலாயின் 'திரியவும்' என்பதிலுள்ள 'உம்'. இடை இடைஞ்சல் படுவதற்கு எதிர்மறையாய் நிற்பதும், 'உடை கசங்கிடவும், என்பதி ல் உள்ள 'உம்' ஊழை உம்', ஆக இருப்பதும், அப்பெண் ஜூக்கு. அவமானத்தையளிப்பனவாய் வாசகர்களது பொருள் விளக்கத்துக்கும் இடைஞ்சல் தருகின்றன, இதனால், விரலில் கரி உண்டாக்கும் இரண்டாவது பாடல் வாசிப்போரது முக்திலியும் கரி பூசும் மனப்பான் ஸமயோடு காணப்படுகிறது, இவற்றை அடுத்துவரும் மற்றைய மூன்று கலிகளும் பின்வருமாறு:
3. சுவை விருந்தென்றும் மலர்ம கிழ்ந்திடுதல் கலப மன்றெனினும் அவர்கள்நா எவை விரும்புமென எளிது கண்டு செயும் இயல்பும் உண்டெனினும், இவைகளால் நவை அகண்றுமலை அறம் உயர்ந்தத்திலை நகைவ லீர்இதயந் திறமினே.
- க. செ. 3

4. உணவும் உண்பதுதம் உரிமை என்பதைனை உணர்கிலாதசிலர் திரிகிரும்; பினம் நடந்ததென அவரை அஞ்சிடுதல் பிழை; பெரும்பிரமை; பொருளையே பணியும் உங்களது படியில் வந்தனர்கள் பழியலக்கதவு திறமினே.
5. அடைய வந்ததிரு அகலும் என்றிதளில் அவல மெய்துவதென் னடிஅளப் பெடை மறந்தநடை தெரிய நும்கொழுநர் பெயரும் 'நாய்கவனப்' பலகையும் உடைய வெம்படலை திறமின் ஒடிவய தொளிய வென்றஉடை கிடையினீர்.
- இவற்றுள் 5வது பாடலில் வரும் 'நாய்கவனப்பலகை' என்ற தொடர் மட்டும் வாசகர் காஞ்கு ஓரளவு கவர்ச்சியைத்தருகிறது. ஆயினும், செய்யுள்கள் சீரிய ஒரைசயுடையனவாய் அமைந்துள்ளன,
- இச்செய்யுள்களில் இவ்வாறு பொருள் முட்டு ஏற்படுவதற்கு இச்செய்யுளில், கடின சொல் உபயோகம் உண்டோனின். அதுவுமின்று, கடின செய்யுளானியன்ற பாடலாயினும் அமைப்பு முறையில் பொருள் விளக்கம் இலகுவாகிவிடும்.
- 'மதனச் சோலையில் வண்டினம் பாடப் புதுமணங் கஞ்சிதிப் புத்தெழில் காட்டும் கொழுமலர்த் தொகுதியின் கோமளச் செவ்வி வழிநாட் காலை யழிவதுங் கண்டனம்.'

என்னும் இப்பகுதி, கடினசொற் களால் இயன்றதாயினும் பொருள்

விளக்கமும்] தெளிவும் பொருந்தியுள் எது. பொருளற்ற சொற்பிரயோக வின்மையும் தக்கசொற்பிரயோகமும், வழிநாட்காலபேரன்ற அருமந்த தொடர் உபயோகங்களும் இச்செய் நமக்குத் தத்ருபமாக காட்டுகின்றன.

மேற்படி கவிமலில், ‘நன்மைகண் டோமா’என்னும் தலைப்பில் ஏழுசெய்யுள்கள் இருக்கின்றன. விருத்தப் பாடல்கள்; நல்லபாடல்கள்.

‘விஞ்ஞானம் எவ்வளவோ முன் னேறிவிட்டது. பல பல விதங்களில் போக்குவரவுச் சீதனங்களையும் யந்திரங்களையும் மற்றும் வசதிகளையும் தந்த விஞ்ஞானம், மனித இதயத்தை நல்லதாகக் வழி கண்டதா,’ என்று எங்கும் விதத்தில் அமைந்திருக்கின்றன இவை.

‘அறிவு புலர்ந்தது
கீழ்த்திசை வானில்
ஆதவன் புன்னகை
பூத்தது போலே
திறையும் இயற்கையை
யாம் பணிகொண்டோம்
நேமியை வென்றனம்
வரனிற் பறந்தோம்,
.....
உலர்ந்த மனங்கள்
படைத்துவிட்டோம் நாம்’

என்னும் முதலாவது பாடலில், ‘போலே’ என்பது, ‘போன்று’ என, இருப்பது நன்றாக போலும். இரண்டாவது செய்யுளில்:

‘வீதி கிழித்து விரைந்தது வண்டி, வினாணையிடித்து நிமிர்ந்தன மாடம் காலத உலைத்தது வானேவிப்பெட்டி, கண்கள் சமூக்கின ஓலையும் பார்த்து’, என்னும் அடிகள், மனிக்கு 60 மைல் வேகத்தில் ஓடும் மோட்டார்

வண்டிகளையும், வானளாவிய மாடங்களையும் தேநீர்க்கடைகள் தோறு மிருந்து மனிதனுக்குத் தொல்லை தரும் வானு விப்பெட்டிகளையும் நமக்குத் தத்ருபமாக காட்டுகின்றன.

முன்றுவது பாடலில், மனி த இதயங்கள் மாறியதற்குக் காரணம், ‘உலக விஞ்ஞான மாற்றமே’ என, என்னுவரர் போல, ‘இந்த வி த ம் உருமாறிய மண்ணில் ஈர இதயங்கள் காய்ந்தன அந்தோ.’ எனக்கூறுகிறார். உண்மைதான். பண்டுதொட்டு நம்மிடையிருந்த ஈர இதயங்கள் விஞ்ஞான வெக்கையால் காய்த்திருக்கலாம், என்னும் இச்செய்யுள் ஆமைப்பின் இறுதிபோல, மற்றைய செய்யுள்களின் இறுதிகளும் அமைந்திருந்தால்! என்று வாய்ப்பும் வண்ணம் இச்செய்யுள் யாப்பு நயமாய் அமைந்துள்ளது. இறுதிப்பாடலில் ஆசிரியரின் உருத்திரச் சுவையைக் காணகிறோம். அதற்கேற்ற வன்றெருட்டர்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. அது:

“கட்டுப் பொக்கிப் புவியினைச், சாம்பற் குடனுய ஆக்கிட எண்ணிய பேர்கள் வெட்டிக் கசக்கிப் பிழிந்துசென் நீரை, வெண்டிய மட்டும் குடித்திட என்னும் துட்டர்கள், பரவிகள், மோக்காரர்கள் குந்துளாரேயிந்த மன்மிசை எங்கள் கெட்டிடத் தனத்தினும் முளையினுலும், கிட்டும் பலன்களால் தன்மைகள் டோமா” என்னும் இப்பாடலில் விஞ்ஞானப் பயனும் வந்த வன்மைகளை வல்லெல முத்தாலும்: பூமி வாழ்வு மென்மையானது என்பதை ‘மண்’, என்னும் மெல்லமுத்தாலும், வன்மையால் மென்மையெய்த முடியாது என்னும் பொருள் தொனிக்கும் முறையிலும் நன்முறையில் ஆக்கப்பட்டதிச்செய்யுள். செய்யுளை அதற்குரியார் ஆக்கலே தக்கதென காரிகை கற்றுக் கவி பாடலை விட்டுவிடலாம்!

ஒரு புதிய கவிஞரை வாசகர்கட்டு அறிமுகம் செய்து வைப்பதில்
மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம், கொழும்பு அரசாங்க அச்சகத்தில் சர்வை
நிருத்தும் பகுதியில் வேலை செய்பவர் செல்வரத்தினம்.

இயற்கைத் தேவி

சே. செல்வரத்தினம்

தேவி! என் சிந்தத்தைனைத் தெளிவிக் கிண்ற
செம்பொருளே! தெளிதேனே! ரூனத்தாயே!
பாவியெனை இரட்சிப்பாய், தவறில் லாத
பாதைத்தனில் விட்டருள்வாய், உணை கிழ்ந்து
சேவிப்போர் தமக்கென்றும் அழிவில், லாத
திவ்வியதல் வாழ்வளிப்பா யன்றே! என்னைச்
சாவினின் றுங் காத்தருள்வாய் சக்தி! யாண்டுஞ்
சகலமுமே ஒருபொருளாம் இயற்கைத் தேவி!

உலகமாய் விளங்குகின்றுய! சுடரே யானுய!
உறுதுணைசெய் காற்றுனுய! குளிர் நீ ரானுய!
அலசிலாப் பெருவெளியாய் அமைந்துள் ஓாய் நீ !
அனுவினின் றுந் தோன்று பெருஞ் சக்தி யாவாய்!
இலகுமுயர் விரிகதிராய், நிலவாய் நிற்பாய்!
எழுகடலாய், அடர்காடாய்த் திகழ்வாய்; இன்னும்
மலைகளாய், ஆறுகளாய்ப் பொழில்கள் தாமாய்
மாட்சிபெறக் காண்பனவும் அன்னை நீயே!

அன்னை நீ மஸமிரங்க வில்லை யென்றால்
அகிலமிசை மண்ணுயிர்கள் வாழுமோ! என்
துன்னுபெருங் குறைகளெல்லா மறிவா யன்றே!
துயர்தீர்க்க இனியோடி வருதல் வேண்டும்.
என்னையொரு நல்லதுறை தனிற்செ லுத்தி
இனியேனும் ஆட்கொள்நி னைத்தி டாயோ!
மன்னுமுன்றன் விழுப்பெருநற் கருணை தன்னை
மாந்திலத்தில் வேண்டுகின்றேன், அருளல் வேண்டும்.

● முதலாம் பரிசுக்கதை ●

இ “ மகனே ! ”

“ உன்னை மகனே என்று வாய்விட்டழைக்கமுடியாத பாவி யாக இருந்துவிட்டேன்டா என்கண்ணே ! என் உணர்ச்சி களோ உள்ளத் துடிப்புகளோ..... எல்லாம் ஒன்றுக்கி அழைக்கிறேன் ! ”

ந ‘ மகனே ! ’

“ என் இதயம் அலறுவதை உன்னால் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாது ! என் அன்பு அழைப்பு... இதயதாபம்... எல்லாம் முழும் பெருவெளியில் மோதிக்கலந்து உருச்சிதைத்து போவ தெயும் என்னால் பொறுக்கமுடியவில்லையே ! ”

ஈ “ மகனே ! ”

“ அன்புக்கு மணமில்லை... நிறமில்லை... உருவில்லை... ஆனால் ? ... உயிருண்டுடா மகனே ! உணர்ச்சி உண்டு... என் உயிரின் புலம்பலை நீ புரிந்துகொள்ள மாட்டாயா ? ”

க “ அக்கா ! நான் போயிட்டுவரறன் ! ” என்று விடை பெறுகிறுய் உன்மனைவி சுகிதம் !

நான் என்னை மறந்துவிடுகிறேன் ! வெறிகொண்ட வளாகி விடுகிறேன் !

ந நான் !

‘ அக்கா’வா ?

‘ அம்மா’வா ?

‘ அக்காவும் அம்மாவும் ஒன்று ? ’

இரண்டிலும் ஒரே ரத்தம் ஆலைஞம், தோன்றியவழி வேற்றல்வா ?

ஏ வழி வேறுஞல் முறைவேறுகிறது.
முறை வேறுக... பாசம் சிதறுகிறது ! பாசத்தின் ‘பொருள்’ மழுங்குகிறது !

வராக் கருமையிலே ஒருபுள்ளி நட்சத்திரம் நிலைகொள்ளாமல் தவிக்கிறதே !

ஒ நானும் நட்சத்திரமும் ஒன்றுகிறோமா ?

என் தவிப்பைப் புரிந்துகொள்ளாத ஜடமாகிருயா நீ ?

“ மகனே ! ”

என்னைப்போன்ற பாவி இந்த உலகத்திலே தோன்றவே வேண்டாமடா ! மகனே ! என்கதை எல்லாவற்றையும்

ல்

— செம்பியன் செல்வன் —

உண்ணிடம் சொல்லி உன் அன் பைப்பெற நினைக்கிறேன்டா! உன் வாயால் 'அம்மா' என்ற அழுத மொழி என்காதில் விழுந்து என் ஜைக் குளிரவைக்க வேண்டுமென்று துடிக்கிறேன்டா... ஆனால்...

சத்தியம்?

சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு அன்ஜை என்ற உரிமையிழுந்து தவிக்கும் என்ஜைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டாயா மகனே?

அப்போது...

எனக்குப் பதினைந்து வயதிருக்குமா? இல்லையில்லை... அதனைவிட தூரிருவயது குறைவாகவே தான் இருந்திருக்குமும்...

நான் அந்த இலாவயதி வேலேயே மலர்ந்து விட்டேன்! ...

காலமில்லாக கால ந்திலே பூக்கும் மலர் களுக்கு அசா

தாரண கவர்ச்சியும் எழிலும் உண்டல்லவா?

நானும் மலரும் ஒன்றுகிறே மா?

வெறும் சுதைக்கோளங்களாலும் ரத்தத்தாலும், சுதை நார்களாலும், அமைக்கப்பட்ட என் உடலுக்கு இவ்வளவு கவர்ச்சியும், எழிலும் எப்படி வந்தன்? ஏன் வந்தன்?

பெண்களுக்கு அழுகு அவசியம் என்கிறார்கள்! பித்தர்கள், காமுகர்கள்! சிந்தனையற்ற அறிவிலிகள்!

பெண்ணின் அழுகு!

மலரின் அழுகு!

மானின் அழுகு!

எல்லாமே ஆபத்துக் கருவிகள்!

அழுதற்றிருப்பதே பெண்ணைக்குக் கவசம்! அழகான பெண்ணைக்கண்ட மனிதன் அவளை உடலாற்கற்பழிக்காவிட்டாலும், மனதால் கற்பழித்துவிடுகிறானே!

என் அழுகைக்கண்டு என் தோழியரே கிறக்கம் கொண்டார்கள் என்றால்.....

அப்போது... என் ஜூயா... அது தான் நீ ஜூயா என்று அழைக்கிறுயே! அவர் உண்மையில் உன்தாத்தாவடா! நீ அவர் மகனில்லையடா! நீ அவர் பேரந்தா கண்ணே!

அவர் கண்டியில் பேவலை யாக இருந்தார்!

நான் கண்டியில் பேவன்' கொன்வென்' டில் படித்துக்கொண்டி டிருந்தார்! தேன்! என் நிடம் மேலை நாட்டு நாக நிகம் முதிர்ந்திருந்தது.

மனிதன் நாகரிகமுதிர்ச்சி என்ற பெயரில் தன் 'பரிஞ்ஞமௌளர்ச்சி'யின் ஆரம்பகாலத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறானு?

என் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் தான் 'அவர்' இருந்தார், அவர்தான் உன்தந்தையடா மகனே தந்தை! 'தந்தையா?' என்று சீருதே மகனே! அவர் தன் கடமையைச் செய்யாவிட்டாலும், அவர்தானே உனக்கு உயிரும் உருவும் கொடுத்தவர்!

அவர் பல்களைக் கழகத்தில் படித் துக்கொண்டிருந்தார்!... வீடுமுறையின் போதெல்லாம் வீட்டிற்கு வந்து விடுவார்! நான் அவர் வருடக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பேன் — என் பாடசம்பந்தமான சந்தேகங்களைப் போக்க.

அவரிடம் நான் முதலில் பாடசம்பந்தமாகசீசன்று பேசியபோது அவருக்கு வியப்பேற்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் எனக்குத்தான் 'சோ வியல்' என்ற பெயரில் இதெல்லாம் பழக்கமானதாயிற்றே.

அவர் பாடங்களை விளக்கிச் சொல்லித் தரும்போது அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். அவர் அறிவின் ஆழத்தை, கூர்ந்த மதி யை மனதுக்குள் வியந்துகொள்ள வேண். அவர் பாடத்தை விளக்கிச் சொல்வதுபோல் எங்கள் கொண்டுவென்டு மிஸ்கூட்டத் தெளிவாகப் பாடம் சொல்லமாட்டா.

அப்புறம்... அப்புறம் என்ன?

கொன்வென்டில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் எங்கள் சந்திப்புகளுக்கு சந்தர்ப்பமளித்தன! கொன்வென்டில் 'கொன்சேட்' என்றுவிட்டு பேராத ஜெப்பூங்காவிற்குச் சென்று விடுவோம். தோழிகளைச் சந்திக்கச்செல்வதாகக் கூறிவிட்டுக் கண்டி ஏரியைவலம் வருவோம்.

கண்டியில் 'லேக்ரவண்ட்' வருவது மாலைநேரப் பொழுதுபோக்கோடு பாடினும் கூடவடா மகனே!

மாதங்கள் சில கழிந்தபின்...

ஓருநாள்...

வெள்ளிக்கிழமை. உனது தாத்தாவும் பாட்டியும் கண்டிப் பின்னொரைத் திரிசிக்கச் சென்றிருந்தார்கள். மாலை மங்கிக்கொண்டிருந்தது,

நான் மட்டும்தான் வீட்டிலிருந்தே ர். அந்நேரம்பார்த்து உன் தந்தையும் எங்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்தார். ஒரு நாளும் எங்கள் வீட்டிற்குள் வராத வர் வந்திருக்கிறார், அப்பா அம்மா இல்லா நேரம்பார்த்து.

எனக்கு ஏதோவாருநிலை, உள்ளம்பதற்... உடல் நடுங்க... கஞ்சிமைகள் படபடக்க... இதழ்கள் துடிக்க... அவரை வரவேற்கக்கூட என்வாய் எழுவில்லை.

உன்தந்தை என்னருகே தெருங்கிவந்தார், மாலைப்பொழுது—இருண்ட கூடம் — தனிமை — காதலர்.

இருஞும் தனிமையும் கொடிதா? வலிதா?

'அருள்' வேண்டச்சென்ற உன்தாத்தாவும் பாட்டியும் வீடு திரும்பும் போது—

'இருள்' வீட்டில் சூழ்ந்துவிடத்தை அவர்கள் உணரவில்லை.

உன் பாட்டி — என் அம்மா— கஃப்பம் தரித்தார்கள்! நானும் உன்னைத் தரித்தேன்!

காலமும் உன்மையும் தெருங்கிய தண்பர்கள். ஒருவரை ஒருவர் காத்துநிற்பவர்கள்! உன்மைக்குத் திணோபோட முடியுமா? அந்தத்தினரையைக் காலம் கிழித்தெறிந்துவிடாதா?

ஒரே வீட்டில் —

தாயும் மகனும் மகப்பேற்றிறகாகக் காத்திருக்கும் பேரதிசயம் எங்கள் வீட்டில்தான் திகழ்ந்தது. திடீரென உன் தந்தை—

அந்தர் தியானமாகிவிட்டார்.

எங்கள் வீட்டில்—

வரய்கள் முடிக்கொண்டன. ஆனால்... இதயங்கள் எரிமலையாகிக் குழுறுகின்றன!... வாய் திறந்து ஆத் திரத்தைக் கக்கமுடியாத, திருடனுக்கு தேள் கொட்டின நிலை... வெளியே தெரிந்தால்...

அவமானம்—இழிவு — இளக் காரட!...

உன் அப்பா - என்தந்தை என்னையும் அம்மாவையும் அழைத்துக் கொண்டு கொழும்புக்கு வெளியேறு கிறுர்.—

பரபரப்பும் சந்தடியும் நிறைந்த கொழும்புமாநகரில் எம்மைக் கவனிப் போர் யாருமில்ல... அப்படிக் கவனித்தாலும் நின்று விசாரிக்க யாருக்கு பொழுதிருக்கிறது....

நானும், அம்மாவும் ஒரே ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்படுகிறோம்...

அம்மாவுக்கு பிரசவமாகி, குழந்தையும் உடனேயே இறந் துவிடுகிறது....

என் அருகே நீ குஞ்சுக் கரங்களையும், கால்களையும் அசைத்து மெல்லப் புரள்கின்றுய... உன் ஸ்பரி ச உணர்ச்சி என்னைச் சிலிர்க்க வைக்கிறது.... உன் பஞ்சடலை என் கரங்கள் வருடி அதன் மென்மையை ரசிக்கின்றன அப்போது...

நீள்வது கடற்சிலந்தியின் கோரக் கரங்களா?...

உன்னை வாரியணைத்து எடுத்துச் சென்று என் அம்மாவின் படுக்கைக் கருகே காணப்பட்ட சின் ன ஞ் சிறுதொட்டிலில் இடுகிறூர் என் தந்தை.... எனக்கு எல்லாமே புரி ந் து விடுகிறது....

“ஐயா”! என்றவற்றிலிருக்கிறேன்.

“பிள்ளை... நான் சொல்லுறதைக் கொஞ்சம் கவனமாகக் கேள். உன்றை பிள்ளையை அம்மா தன்றை பிள்ளையாக வளர்க்கட்டும்... இது உன்ற பிள்ளை எண்டு வெளியில் தெரிஞ்சா எவ்வளவு மானக்கேடு... நாங்க தெருவில் தலையைக்காட்ட முடியாது... மேலும் உன்ற உடலும் எவ்வளவு பலவீணமா இருக்கு. நீ எப்படிக் குழந்தையை வளர்ப்பாய். நாம் திரும்பவும் கண்டிக்குப் போகேக்க அம்மா தன்றை பிள்ளை எண்டாக கேள்விக்கு இடமிருக்காது. நெடுக நீ இப்படி இருந்திடுவியே, உனக்கொரு கலியாணத்தைச் செய்துபோட்டா எல்லாம் சரியாய்ப் போயிடும்.”

“ஐயா! என்னைக் கொல்லாதீர்கள். என்னவும் செய்யுங்கள். எனக்குக் கலியாணம் எண்ட பேச்சை மட்டும் எடுக்காதீங்கள் ஐயா.” — என்று தும்பிடுகிறேன்.

“அப்ப உன் பிற்கால வாழ்வு?”

“நான் ‘ஷச்சராகப் போறே ணய்யா’!”

கண்ணீரைத் துடைப்பவர் ... பிள்ளை ! நீ எனக்கொரு சத்தியம் செய்து தரவேண்டும்” என்கிறூர்.

“என்ன சத்தியம்?...”

“என்ன தான் தேர்ந்தாலும் இவனுக்கு நீதான் தாயென்பதைச் சொல்லமாட்டேன். இவனுக்கு அக்கா’வாக மட்டும்தானிருப்பேன் எண்டு சத்தியம் செய்.”

“அப்படியே நான் ஒருபோதும் என்றாம் என்று சொல்லமாட்டேன் ஐயா” தலையணையில் முகத்தைப்

புதைத்துக் கொள்கிறேன். தலையணை அரமாகிறது.

பிறப்புப் பதினில் நீ என்தந்தையின் மகனுகிறுய்.

பேரன் மகனுனால் ... ?

மகள்.....? ஐயோ. இதென்ன அபச்சாரம்....

நீ பாலுக்காக அழும் போதெல்லாம் என் மார்பகங்கள் வி ம் மு கி ன் றன்....வேதனையாக குடைகின்றன. உன்னைவாரியணைத்து அழுதாட்டத் துடிக்கின்றேன்...ஆனால்...

அம்மா வாரியணைத்து பாலுட்டுகிறோன். என் மார்பகங்கள் நனைந்து விடுகின்றன..... மனதுக்குள் அழுகிறேன்....

காலமும் மெதுவாக நகர்கின்றது....

என் இதய தாபமும் அதிகரிக்கின்றது.... என் நிலையணர்ந்து என் தாபத்தை தீர்க்க - என் தந்தையறியா வண்ணம் நடுத்தியில் உன்னை தூக்கிவந்து என்னாருகே கிடத்துகிறோன்.... நான் உன் இதமான அணைப்பில் என்னை மறக்க... தீயேர... விழிப்புக் கண்டு கத்தத் தொடங்குகிறுய். அம்மா வந்து உன் னை தூக்கிச் செல்கிறோன்.

என்மனம் ருத்திர பூமியாகிறது.

இப்படி எத்தனையோ நாட்கள்

நீ வளர்ந்து விடுகிறுய்.... நீ அக்கா... அக்கா... என்று என் முன்னால் ஒடிவரும் போதெல்லாம் எனக்கு ஆத்திரம் கோபம் - கையாலாகாத்தனம்... எல்லாம் வருகிறது... உண்மையைச் சொல்லிவிடலாமா? ... என்று துடிக்கிறேன். ... ஆனால்...

உண்மை கொடிதா?...

உன் இதயத்தை அந்த உண்மை கசக்கிப்பிழிந்து விட்டால்.....

அதன் தாக்கத்தை உன் பிஞ்ச இதயம் தாங்கமுடியாமல் சிதறிவிட்டால்....

என் னைப்பற்றிய தவருன - நச்ச அபிப்பிராயத்தை உனக்கு ஊட்டிவிட்டால்...

அதனால் என்னை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டால்...

மனதுக்குள் 'ஹோ!' என் று அழுகிறேன்.

ஒரு நாள்—

உன்தோழி என் று ஒருத்தியைக் கொண்டு வந்து அறிமுகப் படுத்துகிறுய்....

நான் தி டு க்கிட்டு விடுகி றேன்.... எவ்வளவு துணி ச்சல் உனக்கு ... இக்கால வாலிபனல்ல வா?... இந்தத் துணிச்சல் உன் தந்தைக்கு அண்றிருந்தால்...

"தம்பி! என்று மெதுவாக அழைக்கிறேன்.... என் பார்வையின் அர்த்தம் புரிந்து கொண்ட நீ குறும் புச் சிரிப்புடன், என்னைப் பார்க்கத் துணிவின்றி தலையைக் குனிந்து கொள்கிறுய்....

"அக்கா!"-என்று அன் புடன் கூறிக்கொண்டே வந்து என் கரங்களை ஆதரவுடன் உன்தோழி பற்றுகிறோன்....

நான் அதிர்கிறேன்.

"அக்கா" உன் குரவின் எதி ரெரவியின்....

மகனின் மனைவிக்கு அக்கா. மாமியாரா? ...மச்சாளா?...

என் வாழ்வில் ஒரே யெரு
முறை ஏற்பட்ட வழுக்கல் என்
இப்படி பரம்பரை பரம்பரையாக
தொடர்ந்து வரவேண்டும்... ‘பெண்
மை’ வழுக்கியிட்டால்...

மகன் தமிழியாக!

மகனின் மளைவிக்கு அக்காவாக
நாளை...

மகனின் மகனுக்கு...

பாட்டியா ?...

மாயியா?

மகனே உன்னைத்தான் மகன்
என்ற உரிமை பாராட்டிக் கொள்ள¹
முடியாவிட்டாலும்... உன் மளைவியைக்
கூடவா ‘மருமகன்’ என பாராட்டிக்
கொள்ளக்கூடாது?...

மாயியாக நின்று மருமகளை
மணவறைக்கு அனுப்ப வேண்டிய
நான்!...

உன்திருமலைம் முடிந்து விடு
கிறது!...

என்கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர்
பணிக்கிறது!... மகனே!... உன் திரு
மணக் காட்சியைக் கண்டது தான்
என் வாழ்வின் இன்பத்தின் எல்லை
யடா!, கண்ணே!... இதற்காகத்தான்
இவ்வளவு காலம் காத்திருந்தே
ஈடா, என் செல்வுமே!... அதனையும்
கண்டு களித்து விட்டேன்!... இந்த
மகிழ்ச்சியோடு உண்ணிடம் நான்
விடை பெறுகிறேனா!...

இனியும் நான் இங்கே இருந்தேன் என்றால் என்னையே அடக்கமுடியாமல் உண்மையைச் சொல்லி
உன் வாழ்வகையை சீர்குலைக்க இந்திடும்!... இதுவரை நீன் தம் பின்ற பெயரில் இருந்தாய்!...
ஆனால்... இன்றே?...

க. செ. 4

தீபாவளி விருந்து

புதுயுகம் பிறக்கிறது

மு. தளையசிங்கம் எழுதும் சிறுகதை கலைச் செல்வி தீபாவளி மலரில் வெளியாகின்றது.

புது வாழ்க்கையில் காலடி பதிகும் ஒரு குடும்பத்தலைவன்!... கப்பலை வழி நடத்திச் செல்லும் மாலுமி, வாழ்க்கை செவ்வனே நடை பெற மன அமைதி மிக மிக முக்கியம் அமைதியில்லாவிட்டால்?...?

மாலுமி கலங்கினால், கடலில் கப்பல் செல்லுமா?...

மகனே!... நான் கேட்டிருந்த இடமாற்றம் கிடைத்து விட்டது!... இனி நான் இலங்கையின் எங்கோ ஒரு மூலையில்... உன் நல்வாழ்வுக்காக பிரரச்த்தித்துக் கொண்டே வாழ்ந்து விடுவேன்!... இந்த அன்புள்ளத்தை நியும் உன் சந்ததியும் மறந்து விட்டாலும், நான் உன்னை, உன் குடும்பத்தை மறக்கவே மாட்டேன்!...

கடைசிமுறையாக உன்னை வாய் விட்டு... என் தாபம்தீர, அழைக்கின்றேன் ...

‘ம...க...னே!...’

இக் கதையின் நிகழ்ச்சி ஒன்றை அட்டைப்படம் சித்தரிக்கின்றது.

இவு பத்துமணி!

உலகம் இலாலின் குளிர்ப்போர் வைக்குள் புகுந்து பகல் முழுவதும் தன் முதுகில் விழுந்து அவி ந் த வெய்யிலின் அகோரத்தைத் தணித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

என் அறையின் குழலில் வா ணேங்கி, உயர்ந்து கிளைத்துநிற்கும் மரங்களைத் தன் எண்ணத்துக்கு இசைத்து ஆட்டுவிக்கும் சோாகம், அவை உடல் முறித்து ஆடுவதில் எழும் நோவின் உளைவால் எழுப்பும் 'ஸ்ரோ' என்னும் ஓல இரைச்சலில் தன்னொமரந்து வயித்து இருக்கிறது.

மேசையின்மேல் இருக்கும் 'ஹரிக்கேன்' லாம்பு தன் மப்பான ஒளியால் அறையுள் கப்பிச்செறிந்த இருளை ஒதுக்க, இருஞம் கரையை அண்டுகிறது,

நான் மேசையின் முன்னால் கதி ரையில் அமர்ந்திருக்கிறேன். என் முன்னால், மேசையின் நடுவில் புத் தம்புதிய பச்சைநிறப் பண்நோட்டுக் கள்: அவை அடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. உள்ளமணைவில் கனக்கும் என் பார்வையின் குறி அந்நோட்டுக் களின் பரப்பில் பரந்து செறிகிறது. அச்செறிவில் அப்பணத்தின் பின் னணியின் முழுமையும் மனத்தின் பாதையால் சேர்ந்து செறிகிறது.

'இப்பணம் நான் ஆசிரியனுகி எட்டியாந்தோட்டைக்கு வந்து படிப் பித்து முதன்முதலில் எடுத்த சக்பளம், சம்பளமா? என்முதல் அறுவடை.

என் உள்ளத்துள் குளிர்மையின் வீச்க்கச் சூழித்து மறைகிறது. எல்லோருக்கும் அக்குளிர்மை உள்

இரண்டாம் பரிசுக் கதை

எத்தில் நாளாக நிலைத்து உறைந்து மகிழ்வைக் கொடுக்கும். எனக்கு மட்டும் வீச்சோடுதான் மறையமுடியும். அந்த வீச்சும் எவ்வளவு இனிமையானது.

'இந்தப் பணத்தைக் கண்டதும் களிப்புணர்வின் எல்லையில் நி ன் று இவற்றை இரு கைகளாலும் பொத்தி ஆள்ளி நெஞ்சோடு நெஞ்சாக, கண் வேலூடு கண்ணாக அணைத்து. அந்த அணைப்பிலேயே வாழ்வின் முழுநிறை வும் கண்டிருப்பாய். உன்னிடம் கேட்டால் அதுதான் உன்வாழ்வின் உச்சம் எனக் கூறுவாய். ஆனால் நீ என்னைவிட்டு எங்கோ தொலைதூர் தத்துக்குச் சென்றுவிட்டாய். இல்லை! என் இதயத்தோடு இருக்கி ருது படைப்பு ஏற்கனவே "கலைச்செல்வி"

'அம்மா'

"அன்னம் மா உனக்கு எப்பதிந் தச்சுமை நிங்கும்"

எனக் கேட்பவர்களுக்கு "என்றார் பின்னோ படிச்ச, முடிச்சு உழைக்க வெளிக்கிட்டன்" என்று கூறிக்கூறி அப்படிக் கூறுவதிலேயே இன்பத்தின் மாய உருவை உன் மனதிற் கண்டு, கண்டு அமைதி அடைந்தாய். அந்த அமைதிதான் உன்னை இயக்கியிருக்கிறது. ஆனால்... நான் இப்பணத்தைப் பெறுமுன்னாம் நீ உன் கண்களை முடிக்கொண்டுவிட்டாய், ஜயோ... ஒருமாதம் பொறுத்து இந்தச் சாவ...? சாவு ஒரு குருடும் செவிடுமான பேய்.

என் கண்கள் கவங்குகின்றன; இதயத்தில் பாரம் ஏறுகிறது. அந்

தப் பாரத்தின் நசுக்கலால் என்மனம் எழுந்து எங்கோ நெடுந்தெறுவால் ஓடுகின்றது. ஓடும் அதன் பின்னல் நானும் இழுபட்டு ஓடுகிறேன். அது நீர்ப்புகை முத்தமிடும் மலைகளையும், 'பூ'வெறிந்தோடும் ஆருகளையும் கடந்து, என்னை என் பிறந்த மன்னுக்கு இழுத்துச் செல்லுகின்றது. நான் பிறந்த குடிலுக்கு வந்துவிடுகிறேன், என் கண்கள் எல்லாவற்றையும், அவற்றின்மேல் ஊர் ந் து ஊர்ந்து பார்க்கின்றன. எல்லாமே மோனத்தில் கிடக்கின்றன. இதோ இந்த மூலையில்தான், உன் கடைசி காலத்தில் உன் கலைச்செல்வி சிறுக்கைப் போட்டியில் வாழ்வை ஓடுக்கி கொண்டாய். இரண்டாவது பரிசு பெறும் யோ பெண்டிக்கற் பாலன் ஒரு பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர். "மனக்கோலம்" என்ற இவரும் படைப்பு ஏற்கனவே "கலைச்செல்வி" பில் வெளியாகியுள்ளது. பெற்றெடுத்த மகனின் நல்வாழ்விற்காக வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்ட ஓர் அருமைத்தாயின் அவல வார்க்கக்கையை சோகரலம் இழையோட்டச் கூவையோடு கூறுகின்றார். எடுத்து, முகத்தை அதற்குள் புதைத்துக்கொடு குலுங்குவாய். என்வாழ்வுக் காக உன் ரத்தம், சதை, எலும்பு என்பவற்றைக்கொண்டு வழி அமைத்துத் தந்துவிட்டு நீ சறநிக்கூடாக மாறி, இருமி, இருமிக் கொட்டினாய். நீ இருமிய சத்தம், மார்புக்கூட்டு எலும்புகளில் அதிர்ந்துவரும் அந்தப் பயங்கர ஓலி இன்னும் என்காதில் வீழுகின்றது. நீ செய்தது பெரும் பிழை; உன்னை யார் அப்படிச் செய்யச் சொன்னான்?

அக்காலத்தில் உன் உடல் உருவின் தோற்றம்..... தோற்றமா? கடக்குட்டின் கொதிப்பில் உச்சி மயிர்கள் கொட்டுண்டு, மீதி மயிர்கள்

மினுப்பிழந்து பரட்டைபற்றி, என் ணங்கள் செம்மையின் பூச்சும்கொட்டி உள்வாங்கி, கண்கள் மஞ்சளாகி உள் இறங்கி, உடல் ஒல்லித்தன்மையின் எல்லையை எட்டி.....

“ஜோ அம்மா !”

அந்த அழிவின் உருவாக்கம் நான்தானே ! இந்த ஏருமைதானே ! எவ்வளவு பெரிய தீயாகம் அம்மா ! அதையும் நீ தீயாகமென்று நினைத்து மிருக்கமாட்டாய். நீ என் நினைக்கி ரூப். ஜோ இருந்திருந்தால் நீ இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பாயா ?

என் சிந்தை, அஸு, உயிர் ஒவ்வொன்றின் தசம பாகத்திலும் தீருனை ஈட்டிகள் குத்திப் புகுகின் றன.

‘என் தகப்பன் தனித்த ஒரு தொழிலாளி அல்ல. ஏதும் உருப் படியான தொழில் தெரிந்தால்தானே. அது ஒரு பிறவி. வீடுவீட்டாக்கசென்று வேலி அடைத்துக்கொடுக்கும், வேலி அடைப்பு இல்லாவிட்டால் மாமாத் தில் ஏறி மாங்காய் பிடுங்கிக் கொடுக்கும். விறகு கொத்திக்கொடுக்கும். இவற்றை நம்பித்தான் குடும்பத்தை நடத்தினாராம். ‘பொன்னு’ என்றால் நல்லூர் வட்டாரத்தில் தெரியாதவர் களில்லை. ஒருநாள் வைத் தியர் இரத்தினசபாபதி வீட்டில் மாமாத்தி வேறி மாங்காய் பிடுங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, கால்வறிக் கீழே விழுந்து, விழுந்த இடத்திலேயே...

அப்போது எனக்கு முன்றுவயதிருக்கும், இதை நீ ஒருநாள் உள்மடியில் கிடத்தி முதுகைத் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டு கூறும்போது என் முதுகில் கண்ணரீர்த் துளி கள் விழுந்து சுட்டன. இப்போதும் சுட்ட

வடு என் முதுகில் இருக்கிறதுபோல —இருக்கிறது.

அன்று உன் தலையில் ஏறிக் குடியிருந்த கடகம், நான் ஆசிரிய பயிற்சிமுடிந்து வீட்டுக்கு வந்து ம் இறங்கவில்லை, பயிற்சி முடித்தும் உன் ஊனத்தில்தானே இப்புழுவளர்ந்தது, காலை ஏழுமணிக்கு உன் தலையில் ஏறும் கடகம் பிற்பகல் இரண்டுமணிக்கு வீட்டுக்கு வந்து தான் இறங்கும். ஒவ்வொருநாளும் வீட்டுக்குவந்து கைமகை இறக்கும் போது முகம் வனப்பும் கணையும் இழந்து, நெற்றி முக்கு என்பவற்றில் வீயர்வை முத்துக்கள் துளிர்த்து வழிந்து உடலெல்லாம் வீயர்வையின் கசிவ படர்ந்து வெய்யில் அநுபவித்து வீட்ட மீதி உருவமாக நீ காட்சி அளிப்பாய் ! அது காட்சியா ? எனக்கென்ன பைத்தியமா ?

தலையின் உச்சியிலிருந்து இரத்தம் ஆவியாக மாற்றநிலையடைந்து காற்றேடு கலந்துகொண்டிருக்கும்.

அன்று பார்த்தேன், இன்று நினைக்கிறேன், பார்வையிலும் நினைப்பு உள்ளத்தை நையப்புடைக்கிறது.

நல்லூரில் உன் கைகளின் சொரசொரப்பை ஸ்பரிசிக்காத படலைகள் இருக்கும் என்று நான் எண்ண வில்லை. ஒவ்வொரு மண் அணுவும் உன் பாதச்சுவை கண்டனவாகத்தான் இருக்கும். நிச்சயம் அப்படித்தான்.

நான், நீ நித்திரையாகக் கிடக்கும்போது, உன் பாதத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். தார்ப்படைகள் பல நாட்களாய் பாதப்புறந் தோல்களுடன் ஒட்டி இரண்டறக் கலந்து இனாஞ்சேர் ந்து வீட்டிருந்தன. உனக்கெப்படி அது தெரியும்? தெரிய

சுத்தமாக

சுகாதார முறைப்படி
நவீன இயந்திரங்களினால்

விலையுயர்ந்த மூலப்போரூட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பெபி மார்க்

ஸ்பெஷல்

பரனங்களையே அருந்துங்கள்
எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்

சுப்பிரமணியன் சோடாக் கம்பெனி
போன்: 97 வல்வெட்டித்துறை தந்தி: SODA

கிளை:

நஜா ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:
373

2/B, ஸ்ரான்வி ரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி
ESVES

சந்தா நேயர்களுக்கு

இலவச தெளிந்தியர் பிரயாணம்

1962ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் 30ங் திகதி வரை “கலைச்செல்வி”யின் சந்தாதாராகப் பதிவுசெய்து கொள்ளும் அன்பர்களுள் அதிர்ஷ்ட சாலியான ஒருவருக்குத் தென்னிந்தியா செல்லும் வாய்ப்பு உண்டு.

“கலைச்செல்வி”யின் ஆண்டுச் சந்தாவாகிய நான்கு ரூபாவிலைக் கலைத்தி அதற்குரிய பற்றுச் சீட்டை அன்பர்கள் கவனமாக வைத் திருக்கவேண்டும், மார்கழி மாதம் முதலாந் திகதி, சந்தா நேயர்களின் பெயர்கள் குலுக்கிப் போடப்பட்டு, அதிர்ஷ்டசாலி பொறுக்கி எடுக்கப் படுவார்

நேயர்கள் முன்னிலையில் இத்தேர்தல் நடைபெறும், தேர்ந்தெடுக்கப் படுவதற்காக எமது செலவில் தென் இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் சென்று சரித்திர, சமய சம்பந்தமான இடங்களைக் காட்டுவது டன், சிறந்த எழுத்தாளர்களையும் சினிமா நடிகர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைப்போம்

மறந்துவிடாதீர்கள், நீங்கள் செலுத்தவேண்டிய பணம் ஆக நான்கே நான்கு ரூபா தான். இந்தப் பணத்தை அனுப்பினால், 12 மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து “கலைச்செல்வி”யைப் படித்து மகிழ்வது டன் தென் இந்திய இயற்கை அழகுகளையும் பார்த்து மகிழலாம்.

இன்றே உங்கள் சந்தாப் பணமாகிய நான்கு ரூபாவை யும் காசுக்கட்டளை அல்லது அஞ்சற்கட்டளையில்

காசு பெறுபவர் : நிர்வாகி, கலைச்செல்வி

காசு பெறுமிடம் : செட்டிகுளம்

என்று தெளிவாக எழுதி எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

கலைச்செல்வி

பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்,

செட்டிகுளம்,

இலங்கை.

வும் விரும்பமாட்டாய். ஊரெல்லாம் தலைச்சுமையோடு நகர்ந்து ஈலைந்த நீ வீட்டுக்குவந்து கொஞ்ச கே நூற்றும் ஓய்வெடுத்துக்கொள்வாயா? ஓய்வா? அது என்னென்று உணக்குத் தெரி யாதே! இரவு பத்துப் பதினேரு மணிவரை முற்றத்தில் உரலைக் கவிட்டு நிறுத்தி. அதன்மேல் வைத்த விளக்கு எரிந்துகொண்டேயிருக்கும். நீயும் குந்தி இருந்து கிடுகுபின்னிக் கொண்டேயிருப்பாய்.

'இந்தக் கஷ்டமெல்லாம் யாருக்காக? உன் ஒருசாண் வயிற்றுக்காக நிச்சயம் நீ செய்திருக்கமாட்டாய்? எல்லாம் இந்த மாட்டுக்காகத்தானே. என் உயிர், உடல் உணர்வு ஓவ்வொன்றும் நடுங்கி ஒடுங்குகின்றது. 'நீ வாழ்வு என்று எதை நினைத்தாய்? ஏழைகளும் மனிதர்கள்; அவர்களும் வாழுத்தான் பிறக்கிறார்கள். ஆனால் நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் என்றும் வாழ்ந்த தில்லை. 'வாழ்வு' என்று திட்டப் படுத்தி வரையறுக்கமுடியாத ஒன்றின் நினைப்பில் அதை அடைய முயன்று அந்த முயற்சியில் தம வாழ்வை நசித்துக் காலத்தை முடித்துவிடுகிறார்கள்.

அவர்களில் நீயும் ஒரு த்தி தானே? உன்னைக்கொண்டுதான் ஏழைகள் என்றும் வாழ்வதில்லை என்று முடிவெடுத்தேன். அந்த முடிவு என் அனுபவத்தில் இன்று ஸ்திரமாகிவிட்டது. ஒரு முறை அதை என்னும்போது உன் நினைவு நிழல் உருவில் மனக்கண்முன் விழும் போது, இதயம் ஆட்டம் கண் கு உடல் வெவ்வெலத்துப்போகிறது. திருநெல்வேலியில் உள்ள கைக்குளச்

சந்தையில்தான், காய்கறி வாங்குவது வழக்கம். சந்தைக்கும் எங்கள் வீட்டுக்கும் இடையில் உள்ளதாரம் இரண்டுமைல் இருக்கும்.

அன்றும் காய்கறிச் சாமான்களை வாங்கி, கடகத்தில்போட்டு, தலையில் வைத்துப் பாரத்தின் தாக்கலால் இரத்த நூற்புகள் புடைக்க, கழுத்து நெரிந்து, தெளியச் சுமந்துகொண்டு வந்தாய். இரண்டுமைல்களும் அந்திலையில் கடந்து வீட்டுவாசலுக்கு வந்துவிட்டாய். அதற்குமேலும் நடக்க உன்னிடம் சக்தி இல்லை. உன்கைகள் கடகத்தின் பிடியைவிட்டு மனமின்றி நழுவ, மயக்கம்போட்டு விழுத்து சுருண்டாய்.

'யேசுதாதச் பாரச் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு கென்ற போது மூன்றும் முறை குப்புற விழுந்ததாக வரையப்பட்டிருக்கும் 'சிலுவைப் பாதை'ப்படம் என்கண்முன் தெரிகின்றது. ஜேயோ நீ விழுந்தகோலமை நிலத்திலேயே விழுத்து, சிதறி ஓடிக்கிடந்த காய்கறிகளின் நடுவே நீ கிடந்த தோற்றம். ஆமா! எல்லாம் இந்த மாட்டுக்காகத்தானே. என் இருதயம் அனு அனு வாய்ப் பியத்துக்கொட்டுகின்றது. நான் உயிரின் உட்பெருள்; உன் உடல் அதன் காப்பு. காப்பென்றால் காப்புத்தான். உனக்கு இந்தப் பைத்தியக் காரப்புத்தி எப்படி வந்தது. தாய்க்குலம் உலகின் விசித்திரம்; விசித்திரத்துள் நீ தலைப்பினை.

என் நினைவு கழுத்தைத் திருப்பிப் பார்வையைப் பின் நூக்கி கொள்கின்றது. ராதையும் அதன் வடுக்களும் மங்கி அழிந்து தெளிவற்

ராக் கிடக்கின்றன. தெளிவாக்கு கிறேன், தெளிவுதான் தெளிவு!

'நீ பாயோடு பாயாகக் கிடக்கும் போதுதான் எனக்கு இடமுங் கிடைத் தது. எட்டியாத்தோட்டைட்குப் படிப் பிக்க வந்தேன். முதல்மாதச் சம் பளத்தை எடுத்து உன் பாதமலரில் சமர்ப்பித்து ஆசையன் தவிப்பைத் தணிக்கும்வரை எனக்கு நிம்மதியில்லை என்ற வேகத்தோடு கொல தைதக் கலைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கலைத் துக்கொண்டிருந்தேனு? அதன் முது கில் குத்தாசியால் குத்திக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு மாதங்கள் சென்றன. தந்தி என்கையில் கிடைத் தது. நடுக்கத்துடன் விரி தடேநன். 'அம்மாவுக்குக் கடுமை' இதயத்தைப் புண்ணுக்கிய அச்சொற்கள் புழுவாக நுழைந்து உள்பரம்பி நெளிந்தன. எப்படி நெயில் ஏறினேன்? எப்படி அங்கு சென்றேன்? ஒன்றுமே எனக்குத் தெரியாது. வீட்டுக்குத் தூரத் தில் செல்லும்போது காதுள் கரைந்த பெண்களின் ஒப்பாரி, முடிவை முடிவாக்கிவிட்டாலும் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, எப்படி நானே நம்பிக் கொள் வேன். ஓடோடியும் வீட்டு வாசலில் கால் வைத்தேன். வட்டம் வட்டமாய் கை கோர்த்து வளைந்து ஓலமிடும் பெண்களின் நடுவே துப்பட்டி ப் போர்வைக்குள் நீ நீட்டி நியிர்ந்து கிடந்தாய்.

'உனக்காக இவ்வளவு கட்ட மெல்லாம் பட்டேன். நான் சாகும் போது என் பக்கத்தில் நீ நிற்கவில்லையோ? என்று நீ என்னைக் கேட்பது போன்ற பயங்கா பிரமை. பிரமையா? இல்லை. அப்படித்தான் நீ கேட்க வேண்டும். நீ கேட்கமாட்டாயே? நீ பெரியும் அம்மா'

"அம்மா என்னர அம்மாக்கி போய்!"

உன் கும்பிய கால்களைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு அழுதேன். உள்ளத்தில் நிறைவேரூத் ஆசைத் தவிப் புள்ள ஏதேதோ புலம் பின். எனக்கும் என்னென்று இன்று தெரியவில்லை. எனக்களில் இருந்து சொரிந்த கண்ணீரில் என் இதயத்தைக் கரைத் துவிட்டேன். வேத னை குடை ரய வில்லை. சாந்தி கிடைக்கக் கில்லை. மெழுகுவர்த்தி தன்னை உருக்கி உலகத்துக்கு ஒளி கொடுக்கிறது. நீ உன்னை அழித்து என்னை உருவாக்கினாய்? தெய்வம் அருபி கண்ணுக்குத் தெரியாது. நீ யார்? உன்னை என்னென்று அழைப்பேன்? சொல்லுத் தேடுகிறேன். அகாதி அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. உலகம் அதை அளிக்குமா?

"அழாதே தம்பி, அழுது என்ன செய்யமுடியும்" என்று பலர் ஆறுதல் கூறினர். அது அவர்களுக்குச் சுலபம். ஒரு சம்பிரதாயம். அவர்களையும் என்னேடு சேர்ந்து அழவாசொல்கிறேன்.

'அழுதுபுரண்டாலும் மாண்டர் வருவரோ' இப்படி எழுதிவைத் தவருக்கு உள்ளம் இருக்கிற இடத்தில் மண்ணே கல்லோதான் கொட்டிக் கிடந்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் என் இப்படி எழுதுகிறுர்.

பின்மேளங்கள் முழுங்கின, என் இருதயத்தின் சதைப்பொருளால் கொட்டுச்செய்து அதன்மேல் உறைச்சவுக்கொண்டு பறை கட்டி அடித்தார்கள்.

என் அம்மாவைச் சூழ்ந்திருந்து பலர் அழுதுபுலம்பினர். என் அக்கா

என் மரமி, என் தங்கச்சி, என் சின் என்மா என்றெல்லாம் உறவுமுறை காட்டி அழுதனர். எல்லோரும் எனக் குப் புதியவர்கள். அவர்களைப்பற்றி எனக்கென்ன? நான் உண்ணையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். கண்கள் நிறைந்தனவா? அக்கோலத் திலா என் கண்கள் நிறையவேண்டும். நான் எனக்குள் இறந்து உண்பின்னால் வந்துகொண்டிருந்தேன்.

நேரம் வந்தது.

சவப்பெட்டிக்குள் கிடந்த உண்ணை மேல்முடி கொண்டு முடி ஆணி அறைந்தார்கள். அவர்களை அப்படி யே அடித்து நொருக்கிவிட்டு உண்ணை வீட்டிலேயே வைத்திருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளே தவித்தது. அச்சுழுநிலையில் அதைத்

தவித்து இறக்கவே விட்டுவிட்டேன். என்னால் என்ன செய்யமுடியும். பெட்டியைச்சுற்றி எல்லோரும் தலைகுனிந்து, கைகுவித்து முழந்தாளில் இருந்தார்கள். கறுத்த 'கசாக்' கும் மேல் அங்கியும் அணிந்த குருவான வர் லத்தீனில் இறுதிச் செபத்தைக் கூறிப் பெட்டிக்குமேல் ஆசிந்தைத் தெளித்தார்.

உபதேசியார் மரித்த விசவாசிக் காக முழந்தாளில் இருந்து பிரார்த்தனை படித்தார். சிவப்பு மேலங்கி அணிந்த குருவானவரின் சீஷப் பையன் ஒருவன் யேகவின் சொரு பத்தை அறைந்த சிலுவையைத் தூக்கியிப் பிடித்துக்கொண்டு வாசலை நோக்கி நின்றான். இன்னென்று பையன் கையில் வைத்திருந்த மணியைக்

நினைவுமலர்கள் வெளியிடுவோ ரோ !

பாடசாலை அதிபர்களே !

புத்தக ஆசிரியர்களே !

பத்திரிகை நிஸ்வாகிகளே !

குறைந்த செலவில்
சிறந்த 'புள்ள' ரூக்கள்
செய்யவேண்டுமானால்
எங்களுக்கு எழுதுங்கள்

Sri Lanka Block Makers.

131, Messenger Street

:

Colombo.

தீபாவளி விருந்து கவிஞர் குல்

ச. வே. பஞ்சாட்சாரம் எழுதும் கவிதை கலைச்செல்லவி தீபாவளி மலரில் வெளியாகின்றது.

கிலுக்கினான். அவனுக்கென்ன தெரியும். சொன்னதைச் செய்தான்.

அந்த மணியின் கிலுங்கல் ஒளி.

நெடும் பயணத்துக்கு ஆயத்தம்!

பிரேதப் பெட்டியின் பக்கலில் இருந்த உபதேசியார் வானத்தை நோக்கினார்.

“சுவாமி ! நித்தியகாலத்தின் பிரகாசம் இவனுக்குப் பிரகாசிக்கக் கடவது ஆமென்றேயேக்.”

“சுவாமி கிருபையாயிரும்”. குழு இருந்தவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்தனர்.

“கிறீஸ்துவே கிருபையாயிரும்”

“சுவாமி இவள்மேல் தயவாயிரும்.”

“சுவாமி நாங்கள் இந்த ஸ்தலத்திலிருந்து கூப்பிடுகிற சத்தம் தேவீருடைய சந்திதிமட்டும் வரக்கடவது.”

எல்லோரும் நெற்றியிலும், நெஞ்கிலும், தோள்களிலும் கைவிரல்களை வைத்துச் செபத்தை முடித்தனர்.

உன்னைத் தாங்கி இருந்த பாடையின் ஒரு மூலையைத் தோளில் சுமந்துகொண்டேன். என் உயிரும் உடலும் தென்னேலைக் கீற்றுக் கூடுங்கிக்கொண்டிருக்கப் பயணம் தொடங்கியது.

என்னை, என் வாழ்க்கை முழுதும் சமந்த உன்னை என்னால் சில மணி நேரந்தான் கமக்க முடிந்தது. அப்பயணம் முடியாத பயணமாக இருந்திருக்கக்கூடாதா? குருவான வர் செபப் புத்தகத்தைக் கைகளில் ஏந்தியவாறு ஸ்தீன் செபத்தை இழுவையோடு செயிக்கிறார். சீஷ் பபையன் மணியை அடிக்கிறான்.

“பிரியதத்தத்தினுலே பூரண மானவனே வாழ்க ! கர்த்தர் உம் முடனே, ஸ்திரிகளுக்குள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் நீரோ”.

உபதேசியார் விட்ட இடத்திலிருந்து செபமாலையை வழையான இழுவையோடு தொடங்கினார்.

பாடை சவக்காலையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

“அம்மா ! என்று அழைப்பதற்கு இனி இந்த உலகத்தில் எனக்கு யாருமில்லை.”

அனந் கீற்றுக்கள் இதயத்துள் வெட்டிப் புகுந்தன.

சவக்காலைக்குள் வந்து விட்டோம். சவக்காலையின் மதிலோரமாக நிரைகட்டி நின்ற சவக்குமரங்கள் அங்கு புதைக்கப்பட்ட எல்லோருக்குமாக, அழுதுபுலம்பிக்கொண்டிருந்தன. உலகத்தில் எல்லோரையும் மனிதராக மதிக்கின்ற ஒரு இடத்திற்குள் நிற்பதில் உள்ளுரை ஒரு மகிழ்வின் சாயை. குரிந்த நிலையில் என் காலடிகளை நோக்கி வந்த நான் நிமிர்ந்தேன். சவக்காலையின் மத்தியில் உள்ள பெரிய கிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த யேசுநாதர் என்னை அனுதாபத் தோடு நோக்கினார். அவரை நோக்கிய நனைத்த கண்களைச் சூழவில்

புதினம்

தீங்கள்
இதழ்

புதிய உருவில்
மற்றிலும் புதிய, இனிய,
கவர்ச்சிகரமான
அம்சங்களுடன்

ஜப் பசி இதழ்

வெளிவந்துவிட்டது.

தனிப் பிரதி 25 சதம்

புதினம்

226, கே. கே. எஸ் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

நகரவிட்டேன். அது சோம்பி நடந்தது. புதைக்கப்பட்ட எல்லோரும் தாம்செய்த மனித துரோகங்களுக்காகச் சிலுவையுருவில் எழுந்து விழித்திருந்து தவம் செய்கின்றனர்.

உலகம் அழியும் நாள்வரை தவந்தான் எவ்வளவு பெரிய தண்டனை. குனிந்து கிடங்கை நோக்கி னேன். என் உதவியோடுதான் நீ கிடங்குக்குள் இறக்கப்பட்டாய். அதை அறிந்தால் நீ எவ்வளவு கோபங்கொள்வாய். என் கடைசித் துளி கண்ணீர் பெட்டியின் மத்தியில் விழுந்து சிதறியது. அது உன் இதயத்தைக் குளிர்வித்திருக்கும் என்று எப்படிக் கூறமுடியும்? கண்ணீர் குளிர்மையானதல்ல. அதுவும் சுட்டிருக்கும். சவக்கிடங்குக் குள்ளும் உன்னை வருத்திவிட்டேன். நீ என் என்னைப் பெற்றுவிட்டாய்?

குருவானவர் இறுதிச் செபத்தைச் செபித்து ஆசிந்தைக் கிடங்குக்குள் தெளித்துவிட்டுச் சென்று விட்டார். அந்த ஆசிந்த உன்னைக் குளிர்வித்திருக்கும் என்று நான் எப்படி நம்புவேன்?

உபதேசியர் முழந்தாளில் இருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து எல்லோரும் இருந்தனர். மரித்த விசுவாசிக்காக வானத்தைநோக்கி வேண்டிக்கொண்டார்.

“பரமண்டலங்களிலே இருக்கிற எங்கள் பிதாவே!.....அன்றன்றுள்ள எங்கள் அப்பம் எங்களுக்கு இன்று தாரும்..... ஆமென் யேசு”.

“சவாமி கிருபையாய் இரும்”

“கிறீஸ்துவே கிருபையாய் இரும்”

“சவாமி கிருபையாய் இரும்”

உபதேசியர் அப்படிச் செயிக்கும் போது நான் “தேவனே! நீர் அன் புள்ளவரானால் என் தாய்க்கு உயிர் கொடுத்து என்னேடு அனுப்பிவிடும்” என்று முனகினேன். முன்கல் முனகல்தான். அது செயல்படாமல் அழிந்துவிட்டது. நான் கண்களின் முக்கடிப் பள்ளத்துக்குள் கைவீரல் களைப் புதைத்து கண்களை மூடிய வாறு குனிந்து நின்றேன்.

“தம்பி நீர்தான் முதலில் உரிமை மண்போடு” என்று ஒரு பெரியவர் கூறினார். நான் குனிந்து ஒருபிடிமண் அன்னினேன். என்கைகள் நடுங்கின. இறுக்கிப் பொத்திக்கொண்டு நிமிர்ந்து விரல்களை விரித்துவிட்டேன். என்ன கறுமய் செய்த வீரல்கள்!

‘தன் கண்ணின் கண்ணுக, இதயத்தின் இதயமாக. வாழ்வின் வாழ்வாக எண்ணித் தன்னை எண் வாழ்வின் உயிருட்மாகத் தத்தம் செய்தவஞ்சுகு நான் கொடுக்கும் முதலும் கடைசியுமான பொருள் ஒருபிடிமண்! எந்த மகனுக்கு இது கிடைக்கும். எந்தத் தாய் இதைப் பெறுவாள்.

எல்லாம் முடிந்தது.

நான் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தேன். என் நெஞ்சக்கூட்டுக்குள் இதயம் இருக்கவில்லை. உள்ளே மஜையும் மனம். வெளியில் ஏகாந்தச் சூழல். பரந்து நோக்கிய என்கண்களில் மாதாகோவில் முகப்புக்குத்துப்பட்டது. கண்களில் குத்திய முகப்பினாடாக மனம் கோவிலுக்குள் இறங்கி எதையோ தேடி அலைந்தது. கோவிலுக்குள் இறங்கிய மனம்

களைப்போடு தன் இ. ம் சேர்ந்த பின்.

'நான் வணங்குவதற்கு எனக்கொரு தெய்வம் கிடைத்துவிட்டது' இவ்வாறு முனகிக்கொண்டது. அந்த முனகவில் தானே அமைதி மயக்கத் தில் ஆழ்ந்தது.

பல இடங்களில் எட்டி எட்டிக்காலி வைத்த என்மனம் என்னேடு வைந் து சேர்ந்துகொள்ளுகின்றது. என பாரவையின் குறி தோட்டுக் கொள்ளின் பரப்பைவிட்டு இன்னும் வீலகவில்லை. வேதனை உணர்வின் அசரப்பிடியில் இதயம் நகங்குகின்றது. காதற்ல் ஆடும் நோட்டுக்களின் படபடப்பில் நின்று நீ ஏதோ என்னைக் கேட்கின்றும். எதை என்று நான் என்னுவேன். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நோட்டுக்களை அப்படியே அள்ளி நெஞ்சோடு அஜைக்கி ரீன் அந்த மூலைப்பில் அம்மா !

உன்மென்மை அஜைந்து கிடக்கின்றது. என் உணர்வின் விரிப்பில் உன்து நினைவன் ரி வேரென்று மில்லை. நினைவிலே அயர்கிறேன். என் உடலெல்லாம் கனன் ரூ வேகின்றது. என் வேகின்றது? வேகட்டும்; நன்றாக வேகட்டும். மேசையின் விளிப்பில் தலையைச் சாய்த்துப் படுத்துக்கொள்கிறேன். எங்கே காகிடக்கும் தவளையின் 'ட்ரெகு' ஓலிக்கும் கூரையில் உள்ள பல்லியின் 'குழு'கொட்டுக்கும் பூச்சிகளின் சிறு இரைவுக்கும் நடுவில் கருமையான இரவு புதைந்துபோய்க்கிடக்கிறது அப்பயங்கர ஏகாந்த குழுவில் என்தலை கணத்து வலி நெற்றிக்குள் பரவுகிறது

என் இருட்டறையின் பேரமைதியை என் முனகல் ஓலி கலைக்கின்றது.

"அம்மா".

—ஃ—

இங்கள் குண்ணைப் பாதுகாக்கு

விலவசமானகண்பாரிசாதனை

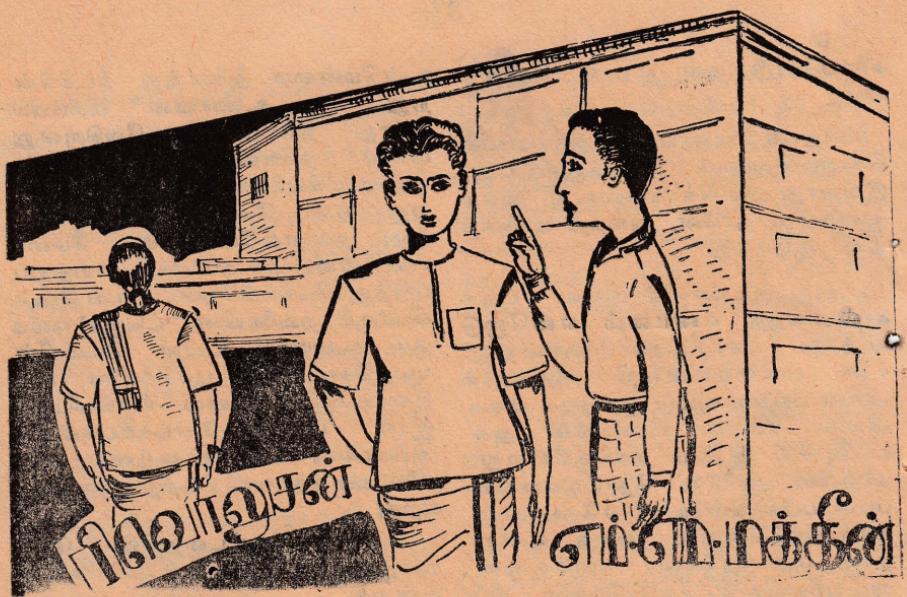
அழகுமிக்க கண்ணுடிபிரோம்கள்

அப்குல்லா அன் கோ

127, கெ.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி 486

கொழும்பு மாநகருக்கு பட்ட பகல் நேரத்தில் உயிர்கொடுப்பது கோட்டைப்பிராந்தியம் என்று விரும்பு நேரத்தில் - நட்ட நடு நிசியிலும் - உயிர்கொடுப்பது மருதானை. இங்கேயே ஊறிப் போனவர்கள் இதை ஒத்துக் கொள்வார்கள். கோட்டைப்பிராந்தியமோ பகல் நேரத்தில் பஞ்சாய்ப் பறந்து, பராரியாய் பரத நையாய் திரிந்து, அந்தி பட்டதும் அலுத்து சலித்து அடங்கிவிடுகிறது. மருதானையோ இரவு பகல் இரண்டு பொழுதும் இயந்திரமாய் மாறி இயங்கி, சாதாரண மனிதனையும் தன்னைப்போல ஆக்கிக் கொண்டு விடுகிறது. சுருக்கிச் செரன்னால்-

மருதானையும் இயந்திரம்., அங்கேயே உழன்று வரும் மனிதனும் இயந்திரம்.

இப்படி இரவு பகல் இருப்பது

நாலு மணி நேரமும் இயந்திரமாக உள்ள இடம்தான் இன்பத்தின் இருப்பிடமாகவும் விளங்குகிறது. இதுவே ஒரு அதிசயம் தான்!

கொழும்பிலேயே, என்னிக்கையில் அதிகமான களியாட்டக் கொட்டைகைகள் கூப்பிடுதூரத்திற்கு ஒன்றுக் கூடிய இங்கு தான் அமைந்திருக்கின்றன.

ஒரு பிரபலமான பட மாளிகையை யொட்டிக்கொண்டு நீண்டு பேராகும் நடைபாதையை, ஒட்டியும் ஓட்டாமலும். இருந்தும் இருக்காமலும். என்னவோ ஒரு வகையில் 'பிள்ளை குட்டிகளைக் காப்பாற்ற' வந்திருக்கும், யாழ்ப்பாணப் பக்கத்தில் உள்ள கரவெட்டி, கரம்பன், காங்கேசன் துறை, அளவெட்டி ஆணையிறுவு அத்தான்களையும் மீன் ஆணையிறுவு அத்தான்களையும் பாடும் தென்டான் மட்டக்களப்புப்

● முன்றும் பரிசுக் கதை ●

பக்கத்தில் உள்ள மஞ்சந்தொடுவாய், மருதமுனை, ஏரூலூர், வாழைச்சேனை, அண்ணார்களையும் அம்மான்களையும் மருதானையுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இயந்திரமாக இருப்பதில் நடுநாயகமாக விளங்குகிறார்கள் என்று முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

இங்கே என் சிந்தனை, தர்மவிங்கத்தைச் சுற்றிச் சுழல்கிறது.....

எதிர்த்த வரிசைக்குப் போய் - அதாவது, படமாளிகையும் விசாலமான நடை பா

தையும், இவர் களுடைய யீரா

பாரமும் இருக்கும் வரிசைக்கு

எதிர் வரிசைக்குப் போய் -

போய் - டெராவி பஸ்

நிற்கும் இடத்திற்குக் கிட்ட

நின்று, கண் எளின் பார்வை

யை நேராகவிட.

டெராமாலை, நேராகவே, எங்கள்

அமராக்கோட்டை அம்மான்

அமரசிங்கத்து 'ஒயில்மன்'

ஸ்டோருக்குப் பார்வை போய் படாரென்று

சுவற்றிலிட்டத் தந்து போல் திரும்பி

வரும். ஏனென்றால் எங்கள் அம்மான் முகத்தை நேராகப் பார்த்த

வர்கள் மிகக் குறைவு! கடுமை

கடுமை, சர்வம் கடுமை மயம் ஜகத்.

இந்தக் கடுமையைத் தாண்டி, இன்னொரு 'கடுவன் பூஜை

மூஞ்சி' முகத்தையும் தாண்டி தான்

தர்மவிங்கத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

'எடேய், தர்மு என்னைத் தெரியுமே.....'

என்று ஆணைக்கோட்டை 'சர்வசாதாரலாத்தை, இங்கே விடப் போலே 'போங்கோடா பெரிய கண்டறியாக கதையள்ளும்... பொடியன் களைதொழில் செய்ய விடமாட்டினாம்...' என்று அம்மான் சீறுவார், இப்போதைக்கு அது வேண்டாம். முன்னால் அவன் குரலைக் கேட்போம்.

சாலையில் போகும் அத்தனை வாகனங்களின் ரீங்காரத்தையும் தாண்டி, கிட்டவே கேட்கும் டெராவி பஸ்கின் கர்ரர்... மீண்டும்... ஹாரன் சத்தத்தையும் அமுக்கி தர்முவின் வெண்கல குரல்,

"லாபாய் லாபாய்

நம்பர் வண் அப்பல்ஸ் ... நம் ர் வண் கிரேப்ஸ்..."

என்று கூக்குல் போடுவதைக் கேட்கும் போது

தனி இன்பம் பெறத்தான் பெறுவோம். ரசி

க்கத் தெரிந்தவர் கள் ரசிப்பார் கள்...

யாழ்ப்பாணம் பக்கமுள்ள ஒரு குக்கிராமமான ஆணைக்கோட்டை வரசிகசாலையில் போய்க்குந்திக்கொண்டு தனக்குத் தெரிந்த இரண்டு எழுத்தின் மூலம் சஞ்சிகைகளையும் செய்தித் தாள்களையும் புரட்டிக்கொண்டும், அன்னலெட்சுமி போசன சாலைக்கு முன்பு தவங்கிடத்து வாடை விழிசைத்தட்டுச் சங்கீதத்தையும் கேட்டுக் கொண்டுமெந்து, 'கலைஞர்', என்று பெயர்க்குட்டிக்கொள்ளப்போன அப்பாவி தர்முவை 'கடி வா எம் போட்டு கொழும்பு பட்டணக்கரைக்குத் தள்ளிவிட்ட பெருமை மீனுட்சி

ஆச்சிக்குச் சேரவேண்டும்,, இழுத் துக்கொண்டுவந்த பெருமை அமர சிங்கம் அம்மானுக்குச் சேரவேண்டும். அதிலிருந்து, ஆணைக்கோட்டை ஒரு சிரஞ்சீவிக் கலைஞரை இழுந்தது. 'வென்கலக்குரல் போன இடமே புரியவில்லை.

அமரசிங்கம் அம்மான் எப்பவு மே சுயநலப்புள்ளிதான். இலேசில் பொடியன்களை பட்டணக்கரைக்குக் கொண்டு சேர்த்து விட மரட்டார்.

"பட்டணக்கரையே, நாங்களே பரிதஷ்சில்ல நிக்கிறம்...அதுவும் அமரசிங்கம் கடைக்கு வாரது என்டால் தவமல்ல கெடக்க வேணும்..." என்று ராசம் பாடினாலெல் ஊர் பெண்டுகள் வாயைப் பின்து விடுங்கள்!

தர்முவை அவரே இழுத்துக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் அவன் து வெண்கலக்குரல் தான். கல்யாண வீடொன்றில், "உன்னைக்கண்டு நான் வாட, என்னைக்கண்டு நீ வாட" என்று 'முஸ்பாத்திக்கு'க் குரல் எழுப்பிய போது அம்மான் அப்படியே ஆடியே விட்டார். 'நம்ம கடை இருக்கிற எடத்துக்கும் விசி ணக்கும் இப்படியல்ல ஒரு குரல் இருக்க வேணும்' என்று அப்பொழுதே பட்டு விட்டது அம்மானுக்கு.

தர்ம நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

"பாருங்கோடா...பட்டணக்கரை க்குப் போனவுடனே இந்தத் தர்ம வின்ற வாழ்க்கை எப்புடி போகு தென்று...கப்பல் காட்சி, சு, மியுசி யம். அது இது, அய்யா பாடு ஷோக்குத் தான்! அமரசிங்கம் அம் மானின்ற கடைக்குக் கொஞ்சம் அங்

காலே தானும் பயாஸ்கோப்... விடிய விடிய காட்டுவாங்களாம்...என்ட வாழ்க்கை 'கதி' யாப் போகும்!"

— இப்படிச் சொல்லி விட்டு வந்த தர்மு கொழும்புக்கு வந்து, கொழும்பு வாழ்க்கையை அ னுபவித்து சென்ற பத்தாம் தேதியே ஒரு வருடம் பூர்த்தி யாகி விட்டது.

ஒரு தவறு! 'கொழும்பு லாழுக்கையை அனுபவித்து, என்று சொன்னால்...?

எந்த விதத்தில் தர்மு அனுபவித்தான்...? தர்முவிடம் இப்பொழுது கேட்டால் விசர் நாயைப் போல மேலே பாய்ந்து விழுவான்.

ஆணைக்கீடு காட்டையிலிருந்து கொழும்புவரை ரயில் பிரயாணம் செய்தியாகத்தான் இருந்தது, ரயிலை விட்டிறங்கியதுமே, அங்கிருந்த வண்ணமே, கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்திலிருந்த தன் கடையைச் சுட்டிக் காட்டிய ஒன்றிலிருந்தே அம்மானுக்கு அதில் எந்தனை கூறவும் என்பது தர்முவுக்கு வெள்ளிடைமலையாகிவிட்டது.

"கொஞ்சம் உறங்குவேமேடா தம்பி..." தர்முவை அம்மான் கேட்டார், ஏதோ அவன் உத்தரவுக்குக் காத்திருப்பவர்போல! பிறகு அவரையும் அவணையும் ஏற்றியிருந்த பெக்ளி, கடைக்குமுன் கொஞ்சம் நின்றுவிட்டு, சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு பாழுடைந்துபோயும் இருள நடைந்து கிடக்கும் ஓர் ஒழுங்கைக்கு முன்னால் போய் நின்றது

"தம்பி தர்மு, இதுக்கு உள் ஞக்குத்தான்டா எங்களின்ற மாளி கை இருக்குது...—!" என்றபோது

அம்மானுக்கு வரயெல்லாம் பல! மாளிகையின் பொருள் விளங்காத தர்மு வாயைப் பிளந்ததென்னவோ உண்மைதான். பின்பு ஆளைக்கோட் கடையையும் விட மிகவும் அசிங்கமான ஓர் இடத்தில் தன் உடலைக் கிடத்த வேண்டி வந்தபோது வாயை முடிக்கொண்டதும் உண்மைதான்.

அடுத்தநாட்காலை நாலுமணி போல யாரோ அவனை உலுப்பி எழுப்பினார்கள்,

'இந்தக் கருக்கிருட்டில் என் ஆச்சியும் எழுப்பத் துணியாளே' என்று சோசத்தில் எழும்பிய தர்மு வுக்கு எதிரோ அம்மான் சைவப்பழ மாக காட்சி கொடுத்தார்.

"ஓமடா தம்பீ... இப்போ தான் சாமி கும்புட்டன்... இப்போ வெளிக் கிட்டால்தான் கடைக்குப்பேரேய் கால மே வாறுப் பேப்பர்களை வாங்கிவைக் கவும் கடை திறக்க வும் வயதிப் படும்...!" என்றவர், "வா...வா..." என்று அதிகாரத்தையும் வரவழைத் துக்கொண்டார்.

தர்மு கண்களைக் காக்கிக்கொண்ட டெ புறப்பட்டான்.

அன்று பகலில், தான் இத்தனை நாளும் தன் வெண்கலக் குரவின்மீது கொண்டிருந்த மதிப்பும் பாசமும் தமிழ்க்கூடியும் தூள்தூளாகச் சிதறிப் போவதைக் கண்டுகொண்ட தர்மு வுக்கு நெஞ்சில் பாராங்கல்லூப்போட்டு போலிருந்தது.

ஒரு காடுமுரடான மொழியில், வழியில் போகிறவர்களையும் வருகிற வர்களையும் இழுத்துப்பிடிட்க அவனுடைய வெண்கலக்குராலை உபயோ

தீபாவளி விருந்து

அறிவுப் போட்டி

பல்வேறு துறைகளில் உங்கள் அறிவை வளர்த்துப் பரிசு கொடுக்கும் புது முறைப் போட்டி தீபாவளி மலரில் ஆரம்பமாகின்றது.

கிக்க அம்மான் - அவனுடைய - முதலை - உத்தரவைப் போட்டபோது தர்முவுக்குக் கண் கலங்கியது... யாருக்கும் தெரியாமல் பொங்கிவரும் அழுகையைத் துடைத்துக்கொண்டான்.

-இதெல்லாம் இப்பொழுதுசொல் லிப் பிரயோசனமில்லை; பழங்கதை, ஒருவருடத்திற்குமுந்தி நடந்து முடிந்துவிட்ட கதை...

கொழும்புக்குவந்து'தர்முள்ள அனுபவித்தான்...? என்னதான் சம்பாதித்தான்...? தன்னை அத்தனை வயதுவரை பிரிந்திராத ஆச்சிக்கு அவள் சுக்கேமங்களைக்கேட்டு எத்தனை கடிதங்கள் எழுதினான்...? ஆளைக்கொட்டைக்கு எத்தனைமுறை போனான்...? தர்முவுக்கே இவைகளுக்குப் பதில்சொல்ல முடியாது. கேட்டால் கண்கள்தான் அவனுக்குக் கலங்கும். அவனுடன் சேர்ந்து கேட்பவர் கண்களும் கலங்கும்...

அதிகாலை நாலுமணிக்குக் கும்பகருணை எழுப்புவதுபோல அவளையாராவது எழுப்புவார்கள்... கடைக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோவார்கள்.

தீபாவளி விருந்து

'ஸ்ட்ரைக்'

சு. வே. எழுதும் சிறுக்கை கலைச்செல்லவி தீபாவளி மலரில் வெளியாகின்றது.

நடு இரவில் திரும்பக் கூட்டிக் கொண்டு வருவார்கள். இவ்வளவு தான் அவனுக்குத் தெரியும். இதையில் என்ன நடக்கிறது, யார் வருகிறார்கள், போகிறார்கள், ஊற்றும்! அவன் அறிந்ததில்லை; புரிந்ததில்லை...

ஏக்கம்... ஏக்கம்... பெரு ஏக்கம்.

முழுநிலாவை அப்படியே கரு மேகங்கள் மூடிக்கொள்வது போல ஏக்கம் என்னங்களை மூடிக்கொள்ள மோ?

‘தன் மகன் கொழும்பி லை ‘சுவர்க்க வாழ்க்கை அனுபவிச்சு தன்னை மறந்திட்டான், என்று ஆனைக்கோட்டையிலே மீலைட்சி ஆச்சி நினைத்துப் புழுங்க, இங்கே தர்மு, ‘இந்தநாரக வாழ்க்கை வாழ்ந்த தெல்லோ அருமை ஆச்சியை மறந்திட்டன், என்றுபழுங்க அதற்குள் வருடமொன்று ஓடி விட, தர்மவிங்கத்தின் வாழ்க்கையும் ஒரு பூட்சிகரமான பாதைக்குத் திரும்பியது.

வழக்கமாக தர்மு ‘ஓன்றுக்கும் இரண்டு’க்கும் போலைத்தான் அஞ்சு பத்து நிமிஷத்தை கூட்ட உத்து ‘உலாத்தி’ வீட்டு வருவது! இல்லாது போனால் அதுவுமில்லை,

ஒரு முறை இப்படி போய் விட உத் திரும்பும்போது தான் அந்த

அழுர்வ சந்திப்பு நிகழ்ந்தது...

‘என்ன தர்மு, என்னைத் தெரின்சு வைக்க வாணுமா? நான் உன்னைத் தெரின்சு வச்சிருக்கிதே...!’

—என்று அந்தப் புதுக்குரல் தன்னைத்தானே அறிமுகப்பட்டு தத்திக்கொண்டது.

தர்மு திரும்பினான்.

“யார் எங்கடதொங்க வீட்டு அருணாசலமே...!”

“சே...சே...நான் சரீப்... மட்டக் களப்பு ஏனுமிருப் பொடியன் — உன்ட கண்டக்குக் கொஞ்சம் தள்ளி இருக்கிறதே முஸ்தபா ஹோட்டல், அதில் இருக்கிறன்...!”

“ஒ...நீ சேராகப் போய் யன்...!”

“உம்ம்...”

—தன்னேடும் தொடர்பு கொள்ள விரும்பும் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை அப்பொழுதுதான் தர்மு உணர்ந்தான். அவனுக்கு வியப்பு மேலிட்டது. வியர்த்தும் விட்டது

‘உம்—சரிதான்... சரிபோ உன் பேர்... என்னைப் போல நீயும் நாகத்திலே அவதிப்படறியாக்கும்...’

“அப்புடியில்லியே...!”

“என்?”

“நாங்கோ உங்கட ஆட்களைப் போல மாடுபோல வேலை செய்ய மாட்டம்”

—‘மாடுபோல’ என்று சரீப் விளித்தது. தர்முவுக்கு விளங்கவில்லை.

“மாடுபோல எண்டால்...?”

“மாடுபோல என்றாக்க, விடின் சதிலேயிருந்து ராவு வரைக்கும் ஒழைக்கிறது... நாங்க மனிஷனுய்த

S. SINKATHURAI & BRO,

Importers & Exporters Sole Agents for

786 Kalki Beedies

நீங்கள்

உல்லாசமாகப் புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பிடி

786 கல்கி பிடி கள்

திறம்பிடிப் புகையிலே, பிடி இலை,
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. கிடே, : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு : : கொழும்பு
தொழிற்சாலை:

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு : : கொழும்பு.

தானிருக்க வோனும், மாடு போல
இல்லே..."

—தர்முவுக்கு நெற்றி நாம் பு
புடைத்தது...மயிர் கூச்செறிந்தது...
வியர்த்து விறு விறுத்து.

'கத்திக் கத்தி நான் கண்டது
என்ன... தன்னொயாத்த ஒருவன்
சாதாரணமாக எப்படி இவைகளைப்
பேசுகிறோன்?'

'நாங்க மனிஷனுய்த்தானிருக்க
வோனும், மாடு போல இல்லே.....
நாங்க மனிஷனுய்த்தானிருக்க வோ
னும், மாடு போல இல்லே!'

தர்முவுக்கு அவனைக் கையெடுத்
துக் கும்பிடலாமோ என்ற என்ன
லாம் வந்தது.

'நீங்க ரெம்ப வடிவாய்ப் பேச
றிங்கள்..."

தர்மு, நீ என்றே சொல்லுப்
பா... இந்தக் கூட்டத்திலே உண்ட
மேலத்தான் எனக்குப் புரியம் வந்
தது... அதுதான் வலியப் பேசி
னேன்..."

"சந்தோஷம்"

"தர்மு, மஹுஷன் எல்லோரும்
ஒரு நாளைக்கி எட்டு மணி நேரம்
தான் வேலை செய்ய வேணும் என்
துது உலக சட்டம்...எங்க பேரடி
யார் இதை மிக்கம் நல்லாச் சொல்
லுவார்... இதை மீறினால்' மீறிற
துக்கு வச்சால் மனிஷனுய்சேக்க ஏலா
து... மாடு தான்... எருமை தான்..."

"அய்யோ..."

"எங்களுக்கி எல்லாம் எட்டு
'அவர்' தான் வேலை... எட்டு மணிக்
குக் காலமே போனால் அஞ்சி மணி
க்கி 'டேடிக்கி' வருவம்... ஒன்பது
மணிக்குப் போனால் ஆறு மணிக்கு
வருவங்.

தர்முவுக்கு ஆப்பொழுது தான்
ஒன்று புரிந்தது, மாலை நாலுக்குப்
பிற்தினால் துரைமார் அம்மான்
கடையை மொய்த்துக் கொள்வார்
கள். தர்முவுக்கு எரிச்சல் எரிச்ச
லாய் வரும். எல்லாரும் ஒன்றாய் வரு
கிறார்களே என்று. இப்பொழுதல்
லவா புரிகிறது!

"தர்மு, நீ ஒரு நாளைக்கு எத்
தனை மணி வேலை செய்கிறோய்?"

"தெரியாது!"

எவ்வளவு சம்பளம்?"

"தெரியாது!"

"வருடத்தில் எத்தனை நாள் லீவு
தருகிறார்கள்?"

"தெரியாது!"

"ஓவர்டைம் போட்டு வருகிறார்
களா?"

"தெரியாது!"

சரிபின் கண்களில் நீர் நிறை
வதைப் பார்த்து தர்முவுக்கு சங்கட
மாக இருந்தது. 'இனத்தால், மத்த
தால், பழக்கத்தால் வேறுபட்டுக்
கிடக்கும் இவனுக்கு என் இத்தனை
அக்கரை? நம் மனிதர்களும் இருக்க
கிறார்களே'

"இதனால் தானப்பா, எங்கள்
சங்கம் எதுக்கும் 'ரிவொலுசன்'
வேண்டும் என்று சொல்கிறது..."
'ரிவொலுசன்' இல்லாமல் நம்மட
உரிமைகளை நாம் நெலை நாட்டவே
முடியாது!"

ரிவொலுசன்... உரிமைகள்..."

அடேயப்பா! எத்தனை பெரிய
வார்த்தைகள்!

தர்முவுக்கு கண் முன்னே உல
கம் கழல்வது போவிருந்தது.

கிணற்றுக்குள்ளிருந்து கேட்பது

போல தர்முவின் செயிகளில் இவை
கள் விழுந்தன.

“தர்மு, எங்கட சங்கத்திலே
சேர்ந்து உண்ட உரிமைகளைப் பெற
றுக் கொள்கிறூரா?”

தர்முவுக்கு என்ன சொல்வது
என்றே புரியவில்லை.

“நாளோக்கு ‘ஒன்றுக்கு’ப் போகக்
கேட்டு வாறன்... அப்போ சந்திக்கி
வதில் சொல்றனே...!” - மென்று
விழுங்கி ஏதோ ஒன்றைச் சொல்
வோமே என்று தர்மு சொல்லி
வைத்தான்.

சரீப் கல கல வென நகைத்
தான்.

“நானுங்கூட முந்தி இப்புடித்
தான் இருந்தன்... அல்லாதான் கண்
னைத் தொறந்து காட்டினான்.....
போயிட்டு நாளோக்கி வர தர்மு, மிக
சத்தைப் பேசுவோம்!”

கல கல சிரிப்புடன் சரீப் மறை
வது தெரிந்தது.

தர்மு திக் பிரமை பிடித்த நிலை
மையில் மெள்ளத்திரும்பினேன்.

பத்து நியிஷம் லேட். பதறிய
நெஞ்கடன் தன் வழக்கமான பல்ல
வியைப் பாடி யாவாரத்தை துவங்
கியபோது ‘கதி’ தப்பியது.

“லபாய்... ரிவொலுஷன்... வா
பாய் ரிவொலுஷன் நம்பர் வன் உரி
மை... நம்பர்வன் உரிமை...” என்று
தர்மு வாய்விட்டு கத்திய போது,
அம்மானுக்கு ஒன்றுமே ஒடவில்லை,
முதல் தடவையாக முதுகில் ரெண்டு
போட்டார்... தர்முவின் கண்களிலி
ருந்து முதல் தடவையாக விழுந்த
கண்ணீரை பூமா தேவி தாங்கிக்
கொண்டாள்.

தீபரவளி வருகிறது!

எங்களிடம் ஏராளமாக இருக்கும்
ஹான்ட்லும்ஸ், டக்கா, மணிப்புரி
உங்களுக்குத் தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

நாகரிக நங்கையர்களால்
நல்லவை எனப் பாராட்டப்படும் சேலைகள்.

பிரிட்செலரஸ்

போன்: 2563.

148, மெயின்வீதி,

::

கொழும்பு.

அடுத்த நாள் வந்தது.....

நேற்றய அதே நேரத்தை ஆவ வோடு தர்மு எதிர்பார்த்திருந்தான்.

நேற்று சரிபைக் கண்டதிலி ருந்து, தர்முவின் மனம் என்ற காட்டாறு திசைதப்பித் திருப்பி, முன் பின் பழக்கமில்லாத காட்டையும் மேட்டையும் உந்த தெரியாமல் அழித்த வண்ணம் துரித கதியில் முன் நேரந்த தலைப்பட்டிருந்தது.

'கத்திக், கத்தி நான் கண்டது என்ன... தன் ஜெயாத்த ஒருவன் சாதாரணமாக எப்படி இவைகளைப் பேசுகிறுன்?'

'நாங்கள் மனிஷனுய்த்தானிருக்கவோனும்... மாடு போல இல்லே... நாங்க மனிஷனுய்த்தானிருக்கவோனும்... மாடு போல இல்லே...! தர்முவுக்கு இவைகள் தான் மனத்தைக் குடைந்தன, பாடாய்ப்படுத்தின,, பரிதவிக்கவைத் தன.

பார்க்கப் போனால்-

சரிப் யார்? இவன் யார்?

இநுவருமே மனிதர்கள்தான். ஒருவன் 'ரிவொலுசன்' - 'உரிமைகள்' என்று உருவம் தெரியாதவை களை உருவகப்படுத்துகிறுன். இன் ஞானுவரை அவைகள் என்ன பொருள் என்று புரியாமல் பேந்த பேந்த விழிக்கிறுன்.

தர்மு ஆறுமுக நாவலர் அய்யா அழகாக எழுதி வைத்திருக்கிற சோமசுந்தரக் கடவுளின் புராணத்தைப் படித்துமிருக்கிறுன். கேட்டு மிருக்கிறுன். சோமசுந்தரக் கடவுள் எடுத்த அவதாரங்களை அறிந்து அதிசயித்து மலைத்தும் போயிருக்கிறார்த்தி வேளை, தனக்காக சரிப் பூருவிலே அவதாரம் எடுத்து வந்துவிட்டாரா?

"ஓன்றுக்குப் போய்ட்டு வரான்"- தர்மு பதிலுக்குக் காத்திராமல் சிட்டைப் போல பறந்தான் பறந்து!

தூாத்தே வியர்க்க விறு விறுக்க வரும் தர்முவைப் பார்த்த சரிபுக்கு அப்பொழுதே முழுத்திருப்பத் வந்து விட்டது. 'ஆஹா! 'ரிவொலுசன்' செய்யவும் உரிமைகளை நிலை நாட்டவும் இப்படி எல்லாப்பொடியன் கரும் துணிந்தால்...?'

சரிப்பைக் கண்ட தர்முவுக்கு பேச நா எழவில்லை. பாவம்! சுற்று டிலையும் மறந்து சிறு குழந்தையைப் போல கேவி கேவி அழுத் தொடங்கி விட்டான் தர்மு.

சரி ப் ஆசுவாசப்படுத்தினான்.

"நீயாவது ரெண்டெழுத்துப் படித்திருக்கிறுய்,, நான் அது கூட இல்லாமல் தானே இவ்வளவையும் படித்தேன்" என்று சொல்லி சரிப் தானே கண்ணீரைத் துடைத்து விட்டான்.

இதற்குள், கொழும்பு தெருக்களில் எதை எடுத்தாலும் வேடிக்கைக் கண்ணேடு பார்க்கவே தங்களைப் பழக்கிக்கொண்ட சில வீணர்கள் நின்று இவர்கள் நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கவே இருவருமே தங்களை நிதானித்துக் கொண்டார்கள். புத்தி சாலிகள்!

"வா, வா, அங்களைக்கிப் போய் பேசவோம்" என்று சரிப் தர்முவைக் கூட்டிச் சென்று, சற்று தள்ளி யிருந்த திருப்ப வட்டத்துப் புல்தரையில் உட்கார்த்தி வைத்தான்.

“தர்மு, உன்னையே நான் மாசக்கணக்காய் கவனித்து வந்திருக்கிறன்... குரியனுக்கு முந்தி எழுப்புகிறும்... தொண்டை கிழிய நாள் முழு தும் கத்தித் தொலைக்கிறும்... ராவு பதினெரு மணிக்கும் உண்ட கத்தல் நிக்கவில்லை... எவ்வளவு பரிதாபம்... இப்புடித் தான் நாம் ஒழைக்கவேணுமா? நம்மட இளமை இப்புடித்தான் போக வேணுமா?

தர்முவுக்குப் பதில் பேசத் தோன்றவில்லை.....

“உழைச்சி உழைச்சி இன்னெருத் தனுக்கு குடுக்க, குடுக்க நம்மட இளமையை இருத்தமாக்கி இன்னெருத்த னுக்கு வாரி எறைக்க எறைக்க, குசி கண்ட பூஜை சுற்மா எப்புடி இருக்காதோ அது போல... இவர்கள்... இந்தப் பணத் தொந்திகள்...”

தர்முவுக்குப் பதில் பேசத் தோன்றவில்லை...

“இந்த இவ்வயசிலே நாம ஏமாறத் தான் படிக்கிறோம். நம்மை வேலைக்கி வச்சிருக்கிற லை ஸி டத்தி லே ஏமாளி என்ற பட்டம் தான் எடுக்கிறோம்... இந்த ரெண்டும் தான் பின்னுக்கு மிஞ்சது... உழைப்பும் உடலும் வியர்வையோடையும் ரெத்தத் தோடையும் சரி...”

தர்முவுக்குப் பதில் பேசத் தோன்றவில்லை...

“நானும் உன்னையைப் போல இப்புடித் தான் இருந்தன்... ‘லேபர் யூனியனிலே சேர்ந்தன்... ‘ரிவெலூவு சன்’ செஞ்சன்... உரிமை எடுத்தன்...”

தர்மு இப்பொழுது தான் தன் வாயைத் திறந்தான்!

“உம்... சரீபு... கெதியாய்ச்

சொல்லு... நானும் அப்படி செஞ்ச என்னைக் காப்பாத்திக் கொள்ள வேணுமோ? நான் எதற்கும் தயார்... அண்...ன...ன!”

சரீப் தர்முவைக் கட்டிப்பிடித்து, “தர்மு நீ எண்ட தம்பியேதான்” என்றபோது அந்த அருமையைக் காண எவருக்குமே பாக்கியமிருக்கவில்லை, இரண்டே இரண்டு ஜடங்களைத் தவிர! ஒன்று ‘ரிவெலூவுசன்’ மற்றது ‘உரிமை’.

இதற்குப்பிறகு தர்மு சரீப் சந்திப்பு அதிகரித்தது. நீண்டநேர சம்பாஷினைகள் நிகழ்ந்தன. ‘ரிவெலூசுசனுக்கும் உரிமைக்குமின் உறவைத் தர்மு கெட்டிக்காரத்தனமாய் உணர்ந்துகொண்டான். இத்தனை நானும் தன்னுள்ளே பதுங்கிக் கிடந்த மலைபோன்ற ஒரு சுக்கி, கட்டுத் தறி பியத்தெறிந்து கடுக்கியில் செல்ல விரும்புவதை உணர்ந்தான் தர்மு.

அடுத்த ஏழே நாட்களுக்குள் ஆணைக்கோட்டையைச் சேர்ந்தத் தர்மு என்ற தருமலிங்கம் சரீபின் பலத்து சிபாரிசின் பேரில், மருதானை இரண்டாவது டிவிஷன் தொழிலாளர் உரிமைநல இயக்கத்தின் உறுப்பினருக்கப்பட்டான்.

இது நடத்த இன்னெரு ஏழநாட்களுக்குப் பிறகு, சரீபின் கருத்துப்படி தர்முவின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் ஒரு பொன்னேடு திருப்பி விடப்பட்டது. அது அநியாயமாக(?) அம்மான் அவர்களைப்பார்த்து என்னி நைகையாடியது.

◎ ◎ ◎

மாதம் முடிந்து, ஜெந்து ஆறு நாட்கள் மறைந்து ஆரும் நானுக்குத்

தயாராகிக்கொண்டிருந்த நள்ளிரவு சமயம்...

அம்மான் பொடியன்களை வெளியே விட்டுவிட்டு உள்ளுக்குள் இருந்து பொடிச்சல்லிகளை எண்ணிக் கணக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற சுபநேரம்...

கடையை அடைத்திருந்த பல கைகளில் ஒரு பல்கையை நீக்கிக் கொண்டு தர்மு உள்ளே தன்தலையைத் தெரியாகவே நீட்டிவிட்டான்.

அம்மானுடைய வரழக்கையில் அவருக்கு நடந்த முறல் சோதனை இது. ஏன்னால் இதுவரை இப்படி யாருமே செய்ததில்லை.

தர்முவை ஏறிட்டுப்பார்த்த அம்மான் திடுக்கிட்டுப்போனார்.

அம்மைப் பொக்களங்களைப்போல தர்முவின் முகம் முழுதும் முத்துமுத்தான் வியர்வை விகாரமாகக் காட்சி அளித்துப் பெறும் பயங்கரத்தைச் சிருட்டித்தது.

“எடேய்யு... தர்மு, உது என்னடா... என்ன வேணும்...?”

“எனக்குச் சம்பளம் வேணும்!”

“என்னது...?” திகைப்பு, திங்கக்கலக்கம் எல்லாமே! பேச்கவாக்கில் வந்துவிழுந்த சொற்களுக்கு இப்படி யொரு பதில்வரும் என்று அவர்கள்டாரா?

“ஓம் அய்யா... நானும் உங்களுக்கு நல்லா உழைத்துப்போட்டன், கால்காச் காட்டவில்லை நீங்கள்... நானும் ஒரு இளந்தாரி...!” - பேசுவது நிச்சயமாகத் தர்முதான்.

“என்ன இளந்தாரியே. இன்னெனுருக்காச் சொல்லு பாப்பம்...” காசப்பெட்டி நடுநடுங்கியது. அம்

மான் பூட்டியவேகம் அப்படி! “விசரன்... தண்ணிபோட்ட நீயே... என்ன கதைக்கிறுய்...?”

“கணக்கைப் ப்ரார்த்துக் காசைத் தாக் கதைக்கிறன் அய்யா... நானும் ஒரு வருஷமாய் உழைச்ச காச்... தந்துபோடுங்கள்...” - பேசுவது நிச்சயமாகத் தர்முதான்.

விசாரா... பெரிய புள்ளைகுட்டிக் காரனும்ப்போள நீயே...?” அம்மானுக்கு மீசை இல்லை... இருந்திருந்தால் தாங்கமுடியாத அவமானத்தால் துடிக்க மறந்து ஸ்தம்பித்திருக்கும்!

“அந்தப் பேச்சத் தேள்வையில்லை... ஒருத்தனை ஒருநாளைக்கி ஏமாத்தலாம். பல நாளைக்கும் ஏமாத்த எலாது... சம்பளத்தைத் தந்து பேரடுங்கோ... எட்டுமணி தேரந்தான் இனி எனக்கு இங்கே வேலை! கூடின நேரத்திற்கு ஒவர் டைம்” பேசுவது நிச்சயமாகத் தர்முதான்!

“எடேய்யு...” ஒரு அலறல்.

அம்மானுக்கு வேறு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை. கண்கள் கோவைப் பழங்களாயின. உதடுகள் துடித்தன என்றெல்லாம் சொன்னால் அது வெறும் வர்ணனைதான்.

கடைமுன்னே ஒரு சிறுகூட்டம் மெள்ளச் சேர்ந்தது.

இதுவரை இரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தர்முவைப்போன்ற மற்ற ‘இயந்திரங்களுக்கு’ தர்முவும் அம்மானும் ஒன்றாகவே ‘போட்டிருக்கிறார்களோ’ என்ற வீணை சந்தேகம் வீணைத் தலைகாட்டியது. அப்பாவி கள்!

சில வினாடிகள் கழிந்தன...

“என்ன அம்மான் இதெல்லாம்...” “ச்சு...ச்சு... இந்த நடு

இரவிலே, பினமுக்கவந்த இடத் திலே...” - என்ற விதவிதமான சக நண்பர்களது சில்லரைக் குரல்கள்.

தர்மு...? தாக்குதலை எதிர் பார்த்து நின்றுன்.

அம்மான்...? தாக்குதலை எதிர்பார்த்தார்.

அம்மான் நாக்கைச் சுழற்றிக் கொண்டார்; உதட்டைச் சுப்பிக் கொண்டார். வார்த்தைகள் அகப் பட்டுவிட்டனவா?

“எடேய்ய... விசார... சம்பளம் தராமல்போனால்...? எட்டு மணி நேரத்திற்கு மேலாய் வேலைசெய் யடா நாயே எண்டால்...?”

‘லேபர் கண்ட்ரோலுக்குப் போ வன்... ஆனைக்கோட்டை அமரசிங்கத் தின்றையும் அவரைப்போன்ற மற்ற வங்களின்றையும் வாலை ஓட்ட அறுக்க வைப்பன்...!’

அய்யோ அம்மான் உங்களுக்கா இந்தக் கதி...?

“ம்... போடா நாயே, ஏனு மெண்டால் அந்த ‘லேபரனை’க்கூட்டி வந்து இந்த அமரசிங்கத்தின்றை வாலை அறுத்துக்கொள்!”

அமைதி... அந்தகாரம்...

கு ணி யத் தில் ஒளிர்க்கற்றை களைத்தேட விரும்புவன் போல தர்மு சற்றுத் தூரத்தில் இருட்டில் மறைந்து நின்ற சரீஸைநோக்கி நடந்தான்...

அம்மான் நெற்றியியர்வையைத் துடைத்துச் சூனியத்தை ஊடுறுவ கண்களைக் கசக்கிக்கொண்டார்

மற்றவர்களும் அப்படியே செய் தார்கள்... ஆனால் தர்முவின் உருவம் புலப்படவில்லை.

“அமரசிங்கம் கியன் னகௌவ்த” (அமரசிங்கம் என்றால் யார்?) என்று சிங்காத்தில் கேட்டுக்கொண்டு மணியோசையை முன் வேவிட்டு, பின்னே வாசல்படியை மிதித்தான் தபால் சேவகன்.

“ஓம்... நான் தான்... தபாலாகும்... மனுவி மணிபுரி சாரிக்கு எழுதியிருக்கிறுவாக்கும்...!”

“அந்தக் ‘கதாந்தா’ நமக்கு வேணும்... இதிலே ஒப்பங் போட வேணுங்...”

அம்மான் கொஞ்சம் ‘ஸ்தெடியாக’ உடம்பை நிரித்தி, ‘அவ்வளவு பெரிய விஷயமே’ என்று முனைமுனைத்தவாறு தன் திருக்கை யெழுத்தைக் கோணல் மாண்வாகச் சார்த்திப் பதிவுத் தபாலைப் பெற்றுக் கொண்டார். அதற்குப் பிறகுதான் அனுப்பியவர் யார் என்ற உணர்ச்சி ஆவலாய்ப் பிறந்தது.

அரசினர் தபாலுறையில் இரண்டு வேறு மொழிகளுக்கிடையே ‘மிகவும் பாதுகாப்புடன் இருந்த தமிழ்ச் சொற்கள், ‘தொழிலாளர் நீதித் தலம்’ என்பதை உருவகப்படுத்தின்.

அய்யோ... கடைசியில் பூதம் புறப்பட்டுவிட்டதா?

விரல்கள் பரபரவெனத் தபாலுறையைக் கிழித்தன. உள்ளே சில பக்கங்களில் ‘கோணல்’ எழுத்துக்கள்

தட்டெழுத்து உருவிலிருந்தன. அம்மான் அவதிப்பட்டார். புரியாத மொழியில் இருந்தால் இதுதான் சங்கடம். உடனுக்குடன் அறிய முடிகிறதில்லையே...

அம்மானது நினைவு என்னும் ஆழ்கடவில் நெஞ்சின் அலைகள் ஆர்ப்பரித்தன... அலைகளின் பேரி கரச்சலினுடே மெள்ள தர்மு எட்டிப்பார் தத்ரன்.

என்ன விசித்திரம்! அன்றைய இரவு நிகழ்ந்த 'நேர்முகப் பேட்டி'க் குப் பிறகு தர்மு என்ற ஜீவனையே அடியோடு மறந்த அம்மான் இன்று, அவன் துசூவத்தை மாக்கண்ணில் வலுக்கட்டாயமாகக் காண கிறார். அன்று நிகழ்ந்ததை நினைத்து நினைத்து நெஞ்சம் புழுங்கப்பார்க்கிறார்.

கேவலம், ஒரு சாதாரணத் தபாலுறையே இத்தனை களேபாத்தைக் கொடுக்குமென்றால் உள்ளிருக்கும் கடிதம்...? அம்மானுக்கு அவமானமாக இருந்தது.

அந்தச் சமயம்பார்த்து, எழுதுவினாருா கிரேட் தீர் ஏகாம்பரம் அந்தப்பக்கம் வந்துசேர்ந்தான். அம்மானுக்கு அவன் 'பெட்டிலி கஸ்டமர்' என்றவகையில் பழக்கம்.

"கொஞ்சம் யாவாரத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோடா" என்று மற்ற இயந்திரங்களுக்கு உத்தரவுபோட்டு விட்டுக் கடையைவிட்டுவிட்டு வெளியில் வந்த அம்மான், 'எழுதுவினாருடன் சில அடிகள் நடத்தார். இவைகள் எல்லாம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியலாமோ? அதனால்தான்.

"என்னடா மேஜை, அந்தராப்படறியே... கொஞ்சம் நின்று இதை

வாசித்துச்சொல்லிப்போடு..." — பதி வுக் கடிதம் கைமாறியது.

சுருக்கமாகச் சொன்னான் ஏகாம்பரம், ஆனால் சுவையோடு!

"நல்லா உங்களை மாட்டிப்போட்டான் தர்மலிங்கம்... அவனுக்கு நீதி எடுத்துக்கொடுக்க உங்களை 25-ம் தேதி தொழில் கந்தோர்க்குக் கூப் பிடராங்கள்... தர்மு பயவின்ற பெட்டிஷன் கொப்பியும் இதிலே இருக்குது... பயல் நல்லா எழுதிப்போட்டான்... நல்லா மாட்டிக்கொண்ணான் கள்... ஹி... ஹி..."

"நானே... தொழிற் கந்தோருக்கே..." சொற்கள் தடுமாறின அம்மானுக்கு! உடம்பு பதறியது; காலும் கையும் அந்த வெய்யிலிலும் நடுவின. தெப்பமாக வீயர்கவையில் நினைந்துபோனார் அம்மான்.

"தொழில் கந்தோர்... எந்த இடத்திலேயாம்... கொஞ்சம் உதவி செய்யுங்கோடா அம்மானுக்கு..." — அம்மான் திரும்பிப் பார்த்தார். 'எழுதுவினாருா கிரேட் தீர்' அருபமாகி விட்டார். அவர் ஒன்பதரைக்குத் தான் அலுவலகப் படியை மிதிப்பார். அந்த நேரத்தையும் தவற விட்டால் அவர் கதி?

தலைவிதியே என்று அம்மான் கடையைநோக்கி நடந்தார்... நடுக்கடவில் அவரை யாரோ இறக்கி விட்டது போன்ற பரிதாசிப்பு... தொழிற் கந்தோருக்குப் போகும் தேதியை மனம் மனப்பாடமாக்குவதில் முனைந்தது.

கொள்ளுப்பிட்டியிலுள்ள தெரிமிற்கந்தோர், பல வருடங்களாகப்

பலவகையிலும் சரித்திரம்கண்ட பணம் பெருத்தவர்களின் சரித்திரங்களைச் சில நிமிடங்களில் மாற்றி எழுதப்படும் திவ்வியமான இடம்...

ஓருபுறம் அம்மான் உட்கார்ந்திருக்க, அவருக்கு நேர்க்கதினோதர்மு உட்கார்ந்திருக்க அதுவே பெரும் விசித்திரம்.

நியாயவாதி, தர்முவின் பிரதிநிதியாகவந்த தொழிற்சங்கத் தலைவரை ஒரு கண்ணேட்டம் விட்டு விட்டு முழுக்கவனத்தையும் அம்மான்மீது செலுத்தினார்.

“நீங்கள்தானே அமரசிங்கம் ?”

“ஓமைய்யா”

“தர்மவிங்கம் என்ற இந்த இளைஞரை நீங்கள் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டதுநன்டா ?”

“ஓமைய்யா”

“எத்தனை காலமாக ?”

“ஒருவருடத்திற்குக் கொஞ்சம் மேலே...”

“இவனை இந்தமாதம் ஆரூம் தேதி இரவு என்னசெய்தீர்கள் ?” கேள்வியிலுள்ள குட்சம் அப்பாவி அம்மானுக்குப் புரியவில்லை.

பாடாரென்று டதி ஸ்சொன்னார் அம்மான்.

“அவனை விலத்திப்போட்டன்... — தான் மற்றவர்களை அடக்கியாளவே பிறந்தவர் என்ற உணர்ச்சி அம்மானுக்குப் போகவில்லை. இல்லையேல் இப்படி அடிசருக்குவாரா ?

“சரிதான்... இவனை விலக்கி விவன் என்ன குற்றம் செய்தான் ?” “ம்ம...அ...து...”

“போகும்போது எவ்வளவு சம்பளம் கொடுத்தீர்கள்...?”

“.....”

“உங்களிடம் சம்பள இடாப்பு இருக்கிறதா ?”

“.....”

“உங்களிடம் வேலைக்கு வாறு நேரம் போறநேரம் பதியிற புத்தகம் இருக்கிறதா ?”

“.....”

“ஓவர்டைம் பணம் கொடுக்கிற புத்தகம் ?”

“.....”

“வேலைக்காரர்களுடைய ஒருக்கங்கள். திறமைகள் இவைகளைக் குறித்து வைத்திருக்கிற புத்தகம் ?”

“.....”

“இப்படி நீங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மௌனம் சாதித்தால் பாரதாரமாகும்.”

— அம்மானுக்கு முக்காலும் உயிர்போன பிறகு பதில் சொல்லத் தான் மனம் வருமா? பதில் தயாரிக்கத்தான் மனம் போகுமா?

“தர்மவிங்கம் அங்கத்வம் வகிக்கும் தொழிற்சங்கம் எங்களுக்குக் கொடுத்த அறிக்கையிலிருந்து தர்மவிங்கத்துக்கு ஒருவருடச் சம்பளமும் போனசம் திடீரென விலக்கியதற்காக முன்றுமாதச் சம்பளமும் கொடுக்கும்மைத் தாண்டவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் !”

“.....”

சிலதிமிடங்கள் அமைதியிலேயே சென்றன...

பின்பு—இலிகித்சைப் பார்த்தார் நியாயம் சொன்னவர்.

'தர்மலிங்கத்துக்கு ஒருவருடச் சம்பளமும், போன்கூம், திஹர் வெளி யேற்றத்திற்கு முன்றுமாதச் சம்பளமும் தர ஒத்துக்கொள்கிறேன்'—என்னிரு ஒப்பந்தத்தை, தயாரித்து வைத்திருந்தவர்போலத் தூக்கிவத்தார் அவர்.

அம்மான்கையிலே புனிதமான பேளையைக் கொடுத்தார்கள் அதிகாரிகள். உலக உணர்ச்சியே இல்லாமலிருந்த அச்சமயத்தில் கையெழுத்தைமட்டும் எப்படிப்போட்டாரோ?

சிலநாட்களுக்குப் பிறகு, தர்ம லிங்கம் தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்த தொழிற்சங்கக் கட்டடத்திற்கு அவன் பெயருக்கு ஒரு பதிவுத்தபால் வந்தது.

உடைத்துப்பார்த்தான் தர்ம நுபாய் 500/-க்கு ஒரு காசோலை எட்டிப் பார்த்தது. அம்மான் கொடுத்த ரொக்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு காசோலையாகத் தர்மவுக்குச் சேர்ப் பித்திருந்தார்கள் தொழிற்கந்தோர்க்காரர்கள்,

'ரிவொலுசு'னும் உரிமையும் அவனுக்களித்த புதையல் அது!

காசோலையாக இருக்கும் எந்தப்பணம், மற்றவர்களை நாசமாக்கி மனிதனுக் நடக்கவொட்டாது ஆக்கி 'ரிவொலுசு'னும் உரிமையும் கேட்க வைத்ததோ அதேபணம் தர்மவைப் பார்த்து, 'வெற்றி, வெற்றி உனக்கு! நீயும் மனிதனுக் கிருக்க கற்றுக் கொண்டாய்!' என்று சொல்வியது.

அப்புறம்...?

அந்த ஆனந்தமான சமயம் பார்த்து மெல்லப் பின்னால் வந்து நின்றுர் தொழிற்சங்கத் தலைவர் கழுகைப்போல இருந்தார் அவர். லேசாகக் கையைநீட்டிக் காசோலை யைத் தர்மவிடம் பிடுங்காமல் பிடுங்கிக்கொண்டார் அவர்.

"இந்தப் பணத்தில் ரூ. 450 யூனி யனுக்குச் சேரவேண்டும். உனக்கு ரூ. 50 தருவோம்!"

சொல்வது யார்...? அந்தக் கடவுளுக்கே வெளிச்சம்!

அப்பொழுதுதான் தர்மவுக்கு அம்மானுடைய அந்தக் கடுகடுத்த முகம், அன்பு ததும்பும் முகமாகத் தெரிந்தது.

அவர் காரில்போய் ஏறிக்கொண்டார்.

கையில்வை த் துச் சப்பிக் கொண்டிருந்த இனிப்புப் பண்டத்தை காக்கை கொத்திச்செல்வதை ஏக்கத் துடன் பார்க்கும் சின்னாஞ்சிறு மழைச் செல்வத்தைப்போல தர்ம அவரைப் பார்த்தான்.

அப்புறம்...?

கொழும்பு நரகமாய் இருந்தது தர்மவுக்கு. அடுத்தநாளே பிறந்த கத்திற்கு — ஆணைக்கோட்டைக்குப் பறந்தான் தர்ம.

தின்ன வீடு இடங்கொடுத்தது தங்க வாசிக்காலை இடங்கொடுத்தது. ஆனால் வாய்மட்டும் 'ரிவொலுசு' னுக்கும் உரிமைக்கும் இடம்கொடுக்கவில்லை!

❖ குருப் பிரபந்த வளர்ச்சி ❖

செட்டிகுளம் பூலோகசிங்கம்

புரட்டாதி இதழ் 39-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வேற்றுமொழி பேசிய விசய நகர சக்கரவர்த்திகள் இடையேயும் அவர்கள் பிரதிநிதிகளாக மதுரையிலும் தன்சாவூரிலும் ஆட்சிசெலுத்தியவர்களிடையேயும் சமஸ்கிருதமும் தெலுங்கும் பெற்றவளவு செல்வாகக் குத் தமிழ்மொழி பெறவில்லை என்றாம், பெருவேந்தர்மீது புலவர்கள் பாடும் சந்தர்ப்பம் பொதுவாக இக்காலத்தில் ஏற்படவில்லை. பரிசில் வாழ்வை மேற்கொண்ட பாலவர்கள் வள்ளல்களை நாடினர். எனவே இக்காலத்துப் பிரபந்தங்கள் பல வள்ளல்களையும் சிற்றரசர்களையும் போற்றுவனவாய் அமைகின்றன. வேங்கடேசயர் மீது பணவிடுதாது, சுப்ரதீபக்கவிராயர் பாடிய கூளப்பநாயக்கன் விறவிலிடுதாது, குழந்தைக்கவிராயர் பாடிய தாண்டவராய பிள்ளைமீது மாணவிடுதாது முதலியன் சிற்றரசர்களையும் வள்ளல்களையும் போற்றும் தாதுப் பிரபந்தங்களாம். எனவே ஞானசிரியரைப் பாட எழுந்த தாதுப்பிரபந்தவகை நாயகர் காலப் பிரிவிற் தலமுறை தெய்வங்களையும் வள்ளல்களையும் பாட விரிவடைந்தது.

பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டிலும் இருபதாம் நூற்றுண்டிலும் பல தாதுப்பிரபந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. திரிசிரபுரம் மகாவித்துவாளர்மீனுட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, அமிர்தம்பிள்ளை, சரவணப்பெருமாள் கவிராயர், பி. அ. நாராயணசாமி ஜெயர்

சிவசண்முகம்பிள்ளை முதலியவர்கள் தென்னட்டிற் தாதுப்பிரபந்தம் பாடியவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். மீனுட்சி சுந்தரம்பிள்ளை சுப்பிரமணிய தேதசி கர்மீது நெஞ்சுவிடுதாதும் தர்னப்பாசாரியார்மீது தசவிடுதாதும் பாடினர் என்பது அமிர்தம்பிள்ளை என்பவர் ரத்தினம்பிள்ளைமீது தமிழ்வீடுதாது பாடினர். சேதுபதிமீது சரவணப்பெருமாள் கவிராயர் விறவிவீடுதாது பாடினர். நாராயணசாமிஜெயர் பழையது வீடுதாது, செருப்புவீடுதாது ஆகியனவற்றைப்பாடினர். சிவசண்முகம் பிள்ளை மின்சாரத்தந்திலிடுதாது பாடினர். சமுத்திலும் இக்காலத்தில் வரதபண்டிதர், சிற்றம்பலப்புலவர் முன்பு காட்டிய நெறியிற் சந்திரக்கோபண்டிதர், சரவணமுத்துப்பிள்ளை, தம்பிமுத்துப்பிள்ளைப்புலவர், சின்னத்தம்பி, வே. க. ப. நாதன் முதலியவர்கள் தாதுப்பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளனர். வடமொழியிற் காளிதாசன் இயற்றிய மேகதூதம் நாகநாத பண்டிதர், குமாரசாமிப் புலவர், சோ. நடராசா ஆகியோராற் தமிழிற் பாடப்பட்டுள்ளன, தாதுப்பிரபந்த வளர்ச்சியிற் பிறமொழியில் உள்ள பிரபந்தத்தைப் பாடமுற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது,

இரத்தினச்சுருக்கம் மயில், கிளி, மேகம், பூலை, பாங்கி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு. அன்னம் ஆகிய பத்து மே தாதுரைத்துத் தொடைவாங்கும் எனக்கூறியிருந்த

போதும் புலவர்கள் ஏனைய பொருட் களையும் தூதுப் பொருட்களாகக் கொண்டமையாலும் சில தூதுப்பொருட்கள் பல பிரபந்தங்களிற் தூதுப் பொருட்களாகக் கொள்ளப்பட்டமையாலும் இப்பிரபந்தவகை பெருமளவில் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

போற்றுவதையே தோக்கமாகக் கொண்டு எழுந்த இப்பிரபந்தவகை வசைபாடவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மிதிலீப்பட்டிக்கவிராயர் ஒருவருக்கு அவ்வுருக்க கணக்குப்பிள்ளை வரி அதிகமாக விதித்துவிட்டார். கவிராயர் அவரை அதை மாற்றசொல்லியும் கணக்குப்பிள்ளை மாற்றவில்லை. இதனால் கோபமடைந்த கவிராயர் கழுதையின் 'பெருமை' களையெல்லாம் கூறி, இறுதியில் அவணிடம் போய் உதைத்துவா எனக் கழுதைவிடுதாது பாடினார். நற்றிணைக்கு உரைகண்ட பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் பாடிய செருப்பு விடுதாதும் பழையது விடுதாதும் வசை பாடுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டவை என்பர்.

தூதுப்பிரபந்தங்களிற் பொதுவாக ஒரு பொருளையே தலைவி அல்லது தலைவன் தூதுரைக்க வேண்டுவதாகப் பாடுவது மரபாகும். இம்மரபு பொதுவாகப் பேணப்பட்டுவந்த போதும் மீனுட்சி சுந்தரம்பிள்ளை பாடிய தசவிடுதாது இரத்தினச் சுருக்கம் கூறும் பத்துப்பொருட்களையும் தூதுவிட்டதாக உள்ளதென்பது.

தமிழில் உள்ள தூதுப்பிரபந்தங்களிற் பெருமையை இருவகையிலைக்காலங்களும். தலைவியைப்பிற்குத் தென்ற தலைவன் அவள்பாற்றாது

விடுப்பதாக அமைவன கூளப்பநாயக்கன் விறலிவிடுதாது, சேதுபதி விறலிவிடுதாது, மின்சாரத்தந்திலிடுதாது முதலியன். தலைவனது அருள் வேண்டித் தலைவி தூதுவிடுப்பதாக அமைவன உமாபதி சிவாசாரியார், மதுரைச் சொக்கதாதர், சொக்கநாதபிள்ளை, குழந்தைக்கவிராயர் முதலியோர் பாடிய தூதுப்பிரபந்தங்கள். தலைவிதூதுவிடுக்கும் பிரபந்தங்களே தமிழிற் பெருமளவிற்கு காணப்படுகின்றன. கதையமைப்பில் இவ்விருவகைப் பிரபந்தங்களிடையே வேறுபாடு உண்டு. தலைவன் தூதுவிடுக்கும் பிரபந்தங்களிற், பொதுவாகத், தலைவியை வேரெருப பெண் மேற்கொண்டமையால் நீத்த தலைவன், தன் பொருள் இழந்து, பின்பாட்டுடைத் தலைவனால் நன்னிலை அடையும் தருணத்திற், தலைவியின் ஊட்கூத் தீர்த்துத் தன்வரவை முன்னதாகச் சென்று அறிவிக்கும்படி விறலி போன்றவற்றைத் தூது விடுதலைக்காணலாம். ஆனால் தலைவி தூதுவேண்டும் பிரபந்தங்களிற், பொதுவாகப், பவளிவரக் கண்ட தலைவிகாழுற்றுத்தாது வேண்டும் முறைகாணப்படும்.

பாட்டுடைத் தலைவனைச் சிறப்பித்தலையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டெடுத்த தூதுப்பிரபந்தவகை தூதுப்பொருளையே சிறப்பித்தலை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு பாடுவதற்கும் இடமளித்தது. கீனிச் சர்க்கரைப்புலவர் பாடிய புகையிலை விடுதாதை நோக்கின் இவ்வுண்மைபுலனாகும். 59 கண்ணி களையுடைய இப்பிரபந்தத்தில் 53 கண்ணிகள் புகையிலையின் பெருமையினையே கூறுகின்றனர். ஏனைய ஆறு கண்ணிகளில் மட்டுமே பாட்டுடைத் தலைவனின் சிறப்பு, பவளி, தலைவிகூற்று முதலியன் எல்லாம் கூறப்படுகின்றன.

(முற்றும்)

வளருந்தமிழ்

சிலம்பு பிறந்தது; க, சொக்கவிங்கம் (சொக்கன்) சஹிரா மகாவித்தி யாலயம், புத்தளம்; இலங்கை கலீக் கழகத் தமிழ் நாடக குழு வெளியீடு, 1962. ஆசீர்வாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்; விலை : ரூ. 1. 25.

‘இளங்கோ புகழை எழிலொடுங்கூறி (நம்) உளத்தினில் அவன் திறம் திலைத்திடச் செய்தலே நோக்கமாய்க் கொண்டதிந்நாடகம்,’ என, நூலின் முன்னுரையில் கூறி, நூலுக்கு வரசகரை ஆற்றுப் (வழிப்) படுத்தும் இந் நூலாசிரியருக்கு, இளங்கோ, “அண்ணனுக்காக அரசியல் துறந்தமை” அமைதிதர போதாமையானும் அசோகன் மனமாற்றத்துக்கான காரணம் அவர்மனத்தைக் கவர்ந்தமையாலும் அதனையும் கேர்த்து புத்தரின் துறவையும் மனத்துட்கொண்டு இளங்கோத் துறவியைக் கண்டார் இந்நூலாசிரியர்.

‘சிலம்பு பிறந்தது,’ என்னும் இந்நாடக நூலில் ஏழு காட்சிகள் (சீன்கள்) உள்ளன, இவற்றுள், ஆரூவது காட்சி மட்டும் சிலப்பதி கார வரலாற்று வழக்காற்றையே கொண்டு இளங்கோ துறவு பூண்டவரலாறு சிறிது கற்பணியுடன் நாடக ரூபமாக்கப்பட்டுள்ளது, எனைய ஆறு காட்சிகளும் ஆசிரியரின் கற்பணியும் ஓரளவு வரலாறும் சேர ஆக்கப்பட்ட காட்சிகளாகும்.

முதலாவது காட்சி, சேரலாதனின் அவை : அங்கே தமிழும் வீரமும் கெளரவிக்கப்படுகின்றன. சேரலாதன் சபைக்கு வந்த புலவன் ஒருவன் உபசரிக்கப் படுகின்றன.

அன்றி, குடகு, குட்டம் முதலிய நாடுகளை வென்று திறைப்பொருள்களுடன் வந்த சேர அரசன் சேரலாதனின் முத்த புலவன் செங்குட்டுவன், தாய், தந்தையாலும் மற்றையோராலும் கோலாகலமாய் வரவேற்கப்படுகிறன். ஆயின் செங்குட்டுவனுடன் போருக்குக் கூடிச் சென்ற இளங்கோ குடகு நாட்டி வேயே தங்கிப் போரிலே காயமுற்ற இரு பகுதியினருக்கும் சிகிச்சை செய்யும் செய்தியைக் கேட்டு தாய் நற்சோனை த விர மற்றையோர் இளங்கோவை இழிவு செய்கின்றனர். இவ்வாறு முதலாவது காட்சி முடிவுறுகிறது.

மூன்றாவது காட்சி இளங்கோ வுக்குத் துறவு மனப்பான்மை ஏற்படுத்துதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்க அமைக்கப்பட்டதொரு காட்சி, செங்குட்டுவனுடன் குடகு முதலிய நாடுகளுக்குப் போர் மேற் சென்ற இளங்கோ, போர் தொடங்கு முன் னாரே போரை வெறுத்து, பின், போரிற் காயமுற்ற வீரர்க்கு புறப் புண்ணைற்றி போர்க் கொடுமைகளை அவர்க்குச் சூறும் தன்மையில் ஆக்கப்பட்டதுஇக் காட்சியின் முற்பகுதி.

நான்காவது காட்சி, கண்ணகி யைப் பிரிந்து மாதவியிடம் சென்ற கோவலன் போன்ற இயல்பு படைத்த சாத்தன் என்பவன் தன் மனைவியாகிய மங்கை என்பவனைத் துறந்து பரத்தை வசப்பட, அதனால் வருந்திய சாத்தனின் தந்தை மாச்சாத்துவாலையும் மங்கையையும் அவர்கள் வறுமை நிலையையும் சாத்தன் கொடுமையையும் இளங்கோ

கண்டு துறவு மனப்பான்மை வலி யடைய வழி செய்கிறது.

இரண்டாவது காட்சியும் முன் ருவது காட்சியின் பின்பகுதியும் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இந்நூலாசிரியர் கற்பண செய்து அமைத்ததொரு காதற் காட்சியும் அதன் முடிவான துறவு மாகும். சிலப்பதிகாரத்துள் வருகின்ற கதா பாத்திரங்களுள் ஒன்று கவுந்தி அக்கவுந்தியை குடுதலாட்டு அரசனின் புதல்வியாக்கி, அங்கே போர் குறித்துச் சென்று போர் வீரனின் நோய் மாற்றி நிற்கும் இளங்கோழீது காதல் கொள்ளச் செய்து அக்காதலே நிறைவேருது தடை செய்து, அவளைக்கவுந்தியடிகளாக்கி விடுகிறுர் இந்நூலாசிரியர். இவற்றில் இரண்டாவது காட்சி கவுந்தியின் காதற்கணவாக வும் முன்றுவது காட்சியின் பின்பகுதி இளங்கோவைக் கண்டு கவுந்தியும் அவள் தோழி பொன்னியும் தம் காதலுணர்ச்சி தோல்வியுற்ற தாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது காட்சி, நடைக்காவைக்காட்சி இளங்கோவின் துணை வனுண பொன்முடியும் சில பரதவர்களும், அந்தணர் வேடம் பூண்டு நடித்துக் காட்டிய காட்சி இது. உடன் போக்கிற சென்ற காதலரிருவரைத் தேடிச் சென்ற உறவினர், ‘ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரைவினவ்’ அவர், ‘சுரும்பிவர் சந்தும் தொடுகடல் முத்தும் வெண்சங்கும் எங்கும் வீரும்பிளர் பாற சென்று மெய்க்கணியாம்,’ எனக்கூறியதைக் கேட்டு மனம் மாறி வீடு திரும்பிய உறவினரைக் கண்ட, பொன்முடியும் சில பரதவரும் அதனை

இளங்கோ முன் நடித்துக்காட்டிய தொரு காட்சி இது.

எழாவது காட்சி, கண்ணகிக்கு கோயில் எடுத்து விழாக் கொண்டாடிய காட்சி. அங்கே அரங்கேற இருந்த சிலப்பதிகாரத்தின் முன்று வது காண்டமான வஞ்சிக்காண்டம் இளங்கோவினால் எரிக்கப்படுகிறது. கனக விசயறுடன் போரிட்டு அவரை அடிமை கொண்ட செங்குட்டுவன துபுகழ் பாடும் இக் காண்டம், போரை வெறுத்த, உயிர்க்கொலையை வெறுத்த இளங்கோவால் எரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நாடகம் முடிவுறுகிற பு. இதில் சிலம்பின் ஒரு பகுதி குறைக்கப்பட்டமை முக்கியம் பெறுகிறது. பிறந்திருந்த சிலம்பு குறைந்துவிட்டது. ஆகையால், இந் நூலுக்கு ‘குறைந்த சிலம்பு’ என்பது பொருத்தமான பெயராதல் கூடும்.

“தந்தை காதலுறு தன்மை கண்டிலைய தாய் பயந்த இரு தம்பியர்க்கு இந்த மாநிலமும் அரசும் கொடுக்க”, பிரதிக்கைசெய்து பீஷ்ட மன் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுன். சிறியதாயின் சந்தேகத்தைப்போக்கு ‘மனமுடியேன்’ எனப் பிரதிக்கினை செய்தான் பீஷ்டமப் பெரியோன். இது பீஷ்டமப் பிரதிக்கையாயிற்று. இவ்வாறே தமையனின் சந்தேகத்தைப் போக்க, இளங்கோ ஒரு பீஷ்டமனுக்காதா? சேரவாதன் அவைக் களத்து நிமித்திகள் ‘இளங்கோவே அரசனவான்’ எனக் கூறியகாலத்து, செங்குட்டுவன் இராமனை தம்பிக்கு இராச்சியத்தைத் தரமுளைதலும், இளங்கோ பரதனுகி துறவுப் பிரதிக்கை பூணலும் ஏற்பட்டு அவ்விரு வரும் முறையே இராம பரதர்களாக

முடியாதா? கவுந்தியடிகளாகிய சிலப் பதிகாரப் புனித பாத்திரம், இந்நாட கத்தில் காதலின் தோல்வியால் துறவு பூண்டமை புனிதத்துறவாகக் கொள்ளப்படுமா? பெண்கள் தம் கண்ணிமைக் காலத்து காதலரைத் தேடி அவர் உறையுமிடம் செல்லு தல் தமிழ் வழக்காரு? பொன் முடியுடன் நகரப் பூம்பொழி லுக்குச் சென்று அரச குமாரத்தி யாகிய கண்ணியைக் கண்டு புன்னைக் குரித்து விளையாட்டாகப் பேசிய இளங்கோ (பக் 32ல்.) தமது தூய மையினின்றும், தமது துறவுள்ளத் தினின்றும் தவற வில்லையென வாதி டினும், ஒரு பெண் தன்மேற் காத மூறத்தக்கதொரு நிலையை ஏற்படுத் தியதுக்கு அவர் குற்றமுடையவரா காரா? பூஞ்சோலைக்குச் செல்லவும் புன்னைக் குரியவும் விளையாட்டுப் பேச்சுப் பேசவும் நேரமும் நெஞ்சு சும் பெற்ற இளங்கோ, (பக் 34ல்) “காதல் செய்ய எனக்குப் பொழுதும் இல்லை; அதற்கு நெஞ்சமும் இல்லை” எனக்கூறுவது பொருத்தமானதா? கவுந்தியின் செனாவத்தைக் குறை த்து, செங்குட்டுவேண சகோதர காத களுக்கி இளங்கோ புனிதமடைய முடியுமா? ‘கொலையிற் கொடியாரை வேந் தொறுத்தல்’ போல கொடிய அரசர் கள் மீது மற்ற அரசர் படையெடுக் கலாகாதா? எல்லாப் போர்களுமே கொடியனவா? பாரத யுத்தம், இராம இராவணயுத்தம் இவை வழுவான வையா? தீவை செய்வார் தம்மவரா

யின் அவரைத்தண்டித்தல் வேண்டாமா? என்பன போன்ற வினாக்களும் வேறு வினாக்களும் ‘சிலம்பு பிறந்தது’ என்னும் நூலை வாசிக்கும்கால் இயல்பாகவே எழற்பாலன.

இந்நாலில் உயர்ந்த நடைகையாளப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரச் செய்யுள்கள் சிலவும் ஆசிரியரால் ஆக்கப்பட்ட செய்யுள்கள் சிலவும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை நல்ல செய்யுள்கள். (பக்கம் 19 ல் உள்ள) “நன்னிலித்தின்” என்ற செய்யுளின் இரண்டாமடியில் ‘திரை’ என்னும் சொல் போதிய ஒசையற்று நிற்பது அச்சுப்பிழை கோலும்.

தன்னைக் காதலித்த கவுந்தியை இளங்கோ தன் மனத்துள் அழைத்து, “கவுந்தி என்னை மன்னித்துக் கொள்; உன்னை என் காப்பியத்திலே நிலை பெற்று வாழ வைக்கிறேன்.” என (பக். 35ல்) கூறுகிறார். கண்ணியின் வரலாறு நிகழப் பல்லாண்டு களுக்கு முன் சேரலாதன் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இளங்கோ இல்லாறு செய்ய என்னிய காலீயம் சிலப்பதி காரமே எனின், நளவெண்பாவில், புகேழேந்தியார், “பாரதப்போர் செற்றுனும் கண்டாயிச் சேய்,” எனக் கூறிய காப்பிய நூலாசிரிய கால மயக்கமெனக் கொள்ள வேண்டும் போலும்.

சேரலாதன் அவைக்களத்துச் சென்ற புலவர், பாரதியைப் போல,

“வியப்புமிகூம் புத்திரையில் வியத்தகுமென் கவிதையினை வேந்தனே நின் நயப்படு சந்தித்தனிலே நான்பாட நிகேட்டு நன்கு போற்றி ஜயப்பறைகள் சாற்றுவித்து சாலுவைகள் பொற் குவைகள் ஜூதி பல்லக்கு வயப்பரி வாரங்கள் முதற் பரிசனி” என ப் புலமைக் குரலெழுப்பாது

பிச்சை கேட்பவன் போல, “உண்பது நாழி உடுப்பது நான்கு முழும்;— அதுவே போதும்”. எனக்கூறியது புலமைக்கு இழுக்குத் தருவதாம்.

சாகுந்தல் நாடகத்தில் வரும் செப்படவைனைப்போல கடையோ டொட்டி விகடம் அமைந்திருக்கு மேல் இந்நாடகத்திலுள்ள நகைச் சுலை அதிகம் சிறப்புடையதாயிருந்திருக்கும்.

இங்கு கூறப்பட்ட சில திருத் தங்கள் நிகழ்ந்திருக்குமேல் இந்நாடகநூல் மிசுவும் சிறப்புடைத் தாயிருக்கும். தடுக்க முடியாத சில எழுத்துப் பிழைகளையும் தனித்திருந்திருப்பின்மிகவும் சிறத்த அச்சுப்பதி வடையநூலாக இது மினிரும்.

நாடக நூல்கள் அருகிப்போன இக்காலத்து நாடக நூல்கள் பல வெளி வருவது விரும்பத் தக்கது.

—வ. ந.

ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் ஊஞ்சல் : யாழ்ப்பாணம் ந. வீரமணி; கிடைக்குமிடம் : ஷி தேவஸ்தானம், இணுவில்.

மானார். விழியார்
மணிவடந் தொட்டாட்டாமல்
தானுக ஆடலுறும்
தன்மைத்தாய் — தேனை
பைந்தமிழால் பொன்னூஞ்சல்
பாடினுன் வீரமணி
ஐந்துகார்த்
தந்தியரு எரல்.

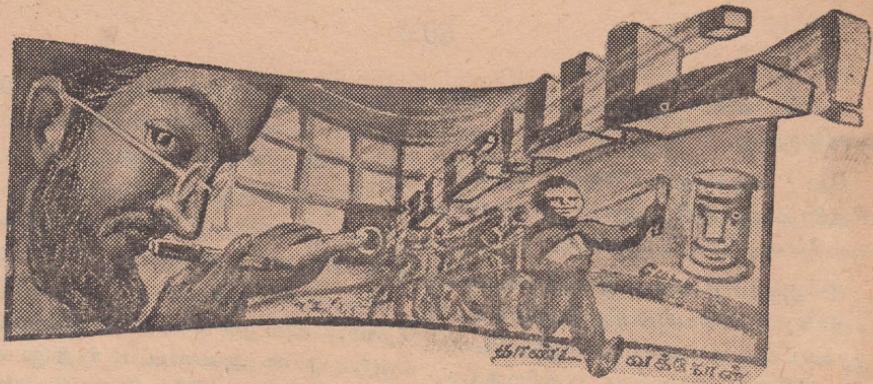
வருந்துகிறோம்

“கலைச்செலவியின் நீண்டகால ஆதரவாளர்களாக இருந்துவரும் சி. சின்னத்துரை அன்ட பிறதர் ஸ்தாபனத்தின் உரிமையாளர் களேன் ஒருவராகிய திரு. சிவநூலாம் அவர்கள் இந்தியாவில் சடுதி யில் மரணமடைந்தது குறித்து வருந்துகின்றோம். துயரக்கடலில் மூழ்கியிருக்கும் மனைவி மக்களுக்கும் சோகோதரர்க்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.” — ஆசிரியர்

புராணங்கள், சமய பாத்திரங்கள் முதலியன. ஆன்மாவை, மண்ணுலக வாழ்வில் வழிநடத்தி விண்ணுலக வாழ்வுக்கு வழிப்படுத்துவன். இதற்கமைய, ஆசிரியர் பிரம்மபீர மணி அவர்கள் பாடிய பொன்னூஞ்சல் சல் அமைந்துவிட்டது. அது அவர் பாட்டாயில்லை. அவருக்குள் இருந்தவர் பாடிய பாட்டாகவே அமைந்துவிட்டது, “பொன்னூஞ்சல் பாடினுன் வீரமணி, ஐந்துகார்த்தந்தியருளால்”— மண்ணுலகமக்கள் காணும் கணபதி ஊஞ்சலைச் “கேவ் நானும் விழிமாதர் எத்தி” ஆட்டுகிருக்கள் (2ம் பாடல்) பின் பு விண்ணவர் நூனியர் —காணும் ஊஞ்சலை, அரண்—உமை, முதலியோர் வடக்கணக்கிலே பங்குபகிர்ந்து ஆட்டுகிருக்கள் (7ம் பாடல்)

இவ்விதப் பாடப் போக்கு, மக்களை, ஐங்கரன் மலரடிக்கு மெல்ல மெல்ல இழுத்துச் செல்லும் போக்கு. பாடற் சொற்கள் எல்லாம் இராத்தினங்கள்— பாடவேண்டு மென்று எதுகை மோளைக்கு ஓடித்திரியாமல், பாட்டுத்தானுயே கிழம்பிவர எழுதிய பாடல்கள் இவைகள். படிக்கும் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்க நேர்த்தியான அர்த்தமான தெய்வப் பாடல்கள் இதனைப்படிப்பவர் பந்தம் தீர்ந்து பரகதி பெறுதல் தின்னனம்.

— சி. விநாசித்தம்பி

சி. பெருமான், சின்னத்தோட் ம், ரக்குவானை.

கே: நேரு இலங்கைக்கு வந்தால் நமது தமிழ்மக்களின் நிலை எப்படி இருக்கும்?

ப: தெருக்கடி இன்னும் அதி கரிக்கும்! யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மலைநூட்டிலிருந்தும் கொழும்பிற்கு வரும் புகைவண்டிகளிற் கண்ணெருக்கடியாயிருக்கும். நேரு கொழும்பிற்கு மட்டும் வருவதால், வசதியுள்ள தமிழர்கள் அவரைப் பார்ப்பதற்கு விழுந்தடித்துக்கொண்டு செல்லார்கள். இந்தப் பிரயாண நெருக்கடியைத் தவிர, வேறு எதுவுமே ஏற்படப்போவதில்லை,

கே: எம். ஜி. ஆர் இலங்கைக்கு வரப்போகின்றுள்ள சிங்களவர்கள் பயப்படுகின்றார்களோ, இதுபற்றித் தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: “அஞ்சினவன் கண்களுக்கு ஆகாசமெல்லாம் பேய்” அல்லவா? திரைப்படங்களில் எம். ஜி. ஆரின் மயிர்க்கூச்செறியும் ‘பைடு’களைக் கண்டு வியக்கும் இந்த மக்கள், அதே வாரந்தனும் ஈட்டியுடனும் இலங்கைக்குவந்து இங்கள் தமிழ்ப் பகுதிகளைப் பிரித்தெடுத்துக்கொண்டு போய்த் தென்னகத்துடன் ஒட்ட

வைத்துவிடுவாரோ என்று பயப்படுகிறார்கள்!

மகாலிங்கம், மானிப்பாய்,

கே: நடிகை பத்மினியின் பொழுது போக்கு என்னவாம்?

ப: இல்லத்தாசியாக நடப்பது அவர் தொழில்; இல்லத்தாசியாக நடிப்பது அவர் பொழுதுபோக்கு; குழந்தையுடன் கொஞ்சவதும், கணவனுடன் காரில் ஊர் சுற்றுவதும் தங்கை ராகினியுடன் செல்லமாகச் சண்டை பிடிப்பதும்கூட அவர் பொழுதுபோக்குகள் தான்!

கே: வீடுவரை உறவு, வீதிவரை மலைவி, நாடுவரை பிள்ளை, கடைசிவரை யாரோ?

ப: கடைசிவரை அவரே! அவர் செய்த பாவ புண்ணியங்களே!

இ. வ. பாலசிங்கம், 10-ம் வட்டாரம், புங்குடுதீவு.

கே: முத்தமிழ் விழாவிற்கு, ‘ஜாலி லோ ஜிம்கானு’ பாடும் சதீர்க்காரி களை அழைக்கும் ஆசிரியர்களை என்னவென்று அழைப்பிர்கள்?

ப: முத்தமிழ் விழா என்ற போர்வையினால் நங்கள் கீழ்த்தா உணர்ச்சி களை மறைக்க முயலும் அவர்களை எப்படியும் அழைக்கலாம் — ஆசிரியர்கள் என்பதைத் தவிர!

எம். எம். அனாஸ், பள்ளி வாசல்துறை.

கே: “கலைச்செலவிக்குக் கேலிச் சித்திரங்கள் கீறி அனுப்ப எண்ணியுள்ளேன் பிரசரிப்பீர்களா?

ப: அனுப்புக்கள், புதுமையானவைகளாக, சிரிப்பையும் சிந்தனையையும் தூண்டக்கூடியவையாக, ‘இந்தியன் இங்கினால் வரைந்து ஆசிரியருக்கு அனுப்புப்பக்கள். நன்றாக இருந்தால் நிச்சயம் பிரசரிப்பார். சித்திரங்கள் கேலிச் சித்திரங்களாக இருக்க்கட்டும். சித்திரங்களையே கேலிபண்ணுவதாக இருக்க்கூடாது.

கே: அழுதம் பத்திரிகையின் கதி...?

ப: அதோகதி!

மு. சிவயோகம், வைத்தியசாலை சமீபம், மூலஸைத்தீவு.

கே: தங்களது முகவரியைக் கத்திரித்து எடுக்கும்பொழுது, மறுபக்கத்தில் உள்ள விடயமும் அழித்து விடுகின்றதே. இதைத் தடுக்கமுடியாதா?

ப: ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கின்றது. இரண்டு “கலைச்செலவிக்” பிரதி களை வரங்கி, ஒன்றைப் பத்திரப் படுத்தி வைத்துக்கொண்டு மற்றதை இப்படியான ‘கத்திரிப்பு’ வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

என், ஜி, ராஜா, தேரூந்தோட்டம், மாணிப்பாய்.

கே: “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்கிறார்கள் திராவிடர் கள். ஆனால் அவர்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள் மகாத்மர்காந்தி, புத்தர், ஏசு போன்றவர்கள். இதன் அர்த்த மென்ன?

ப: ஒருவனைகிய தேவனை உள்ளத்திலிருத்தி வணங்குகின்றார்கள், காந்திஜிபோன்ற பெரியார்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கின்றார்கள்.

ர, சி. எச். லோஜி, மெயின் வீதி, சின்னக்கிண்ணியா.

கே, நான் ஒருவரைக் காதலிக்கி ரேன். அவரும் என்னைக் காதலிக்கிறார். நான் அவரைப் பார் ததுச் சிரித்தால் அவர் சிரிக்கவேமாட்டார், மௌனமாகத்தான் செல்வார். காரணம் என்ன?

ப: தங்கள் சிரிப்பு, “புதையிலை விரித்தால் போக்சு, பெண்பிள்ளை சிரித்தால் போக்சு” என்ற பழைமாழி யை அவருக்கு நினை ஹட்டிவிடுகின்றதோ என்னவோ!

எஸ். ஆறுமுகம், வியன்கே ரோடு, கொழும்பு.

கே: சங்கீதக்கலை, கலைஞர்களைக் “கலைச்செலவிக்” புறக்கணிப்பது என்?

ப: இடநெருக்கடி காரணமாக எல்லாத் துறைகளிலும் ஒரேநேரத்தில் ஈடுபடமுடிவுதில்லை. என்றாலும் மிக விரைவில் இசைக்கலைஞர்கள் பற்றிய ஒரு தொடர் அங்கம் “கலைச்செலவிக்” யில் ஆரம்பமாகும்.

எஸ். கே. சண்முக நாதன், காரைக்காட்டு லேன், வண்ணூர் பண்ணை.

கே: ஒரு சமூகத்தை முன்னேற்ற முற்படும் போது அதே சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் எதிர்க்கிறார். அவரை என்னவென்று அழைக்கலாம்?

ப: மகாசபைத் தலைவர் என்று அழைக்கலாமே! இப்போது மகாசபைகளின் தலைவர்களான், தமது செல்வாக்குப் பறிபோய்விடக்கூடாது என்பதற்காக, இப்படியான முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுவருகின்றார்கள்!

வி. ஏ. கார்த்திகேயன், ஆடிய பாதம் வீதி, நல்லூர்.

கே: மஸ்கோவில் மழைபெய்ய, யாழ்ப்பாணத்தில் குடை பிடி கும் அன்பர்கள்பற்றித் தங்கள் கருத தென்னா?

ப: சுற்றிலுமுள்ள மக்களைப் பார்த்துப் பரிவுகாட்டும் பரந்த மனப்பான் மை இல்லாத அவர்களிடம் நெடுந் தொலைவிலுள்ள யாருக்கோவாகத் தம் சக்தியைச் செலவிடும் நீண்ட மனப்பான்மை நிறைய இருக்கின்றது!

வவ. அ. பிரமன், செந்தில் அளவெட்டி.

கே: இலங்கையில் தனித்தமிழ் நாடோ அல்லது சமஷ்டி அரசு

மைப்போ ஏற்படில் யாரைப் பிரதம ராகவும், யாரைக் கவர்னராகவும் நிய மிக்கலாம்?

ப: கவர்னர்: திரு. ஜி. ஜி. பொன் னாம்பலம், பிரதமர்: எஸ் எம். இராசமாணிக்கம். இவர்களுக்குத்தான் இந்தத் தகுதி உண்டு என்பது என்தாழ்மையான கருத்து.

க. சுந்தரசிவம், அட்டன்

கே: தலையிலிருந்து மயிர் உதிர்வ தைத் தடுப்பதற்கு ஒருவழி கூறுங்கள்?

ப: மழுங்க மொட்டை அடித்து விடுங்கள். தலையில் மயிர் இருந்தால்தானே உதிரும்!

ஜப்பசி 27-ல் தீயரவனி!

மங்களகரமான இப்பள்ளிகையைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுங்கள்.

நவநாகரிகமான

சேலிகளுக்கு

கவர்ச்சீமிக்க

சட்டைத்துறைகளுக்கு

மனத்திற்குகந்த

பரிசுப் பொருட்களுக்கு

எம்மிட.ம் வாருங்கள்.

கேணுசன் ஸ்டெர் ஸ்டெர்

பாமா ராஜகோபால்

தயாரிப்பு :

பல்தும்

இப்பொழுது சிலகா மாக நாடெங்கிலும் இசைமன்றங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, அவற்றின் ஆதாவில் இசைவிழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன அல்லவா? இவற்றுக்கெல்லாம் முன்னேடியாக விளங்கிய ஒருசபையைப்பற்றி இன்று பலர் அறியாதிருக்கின்றார்கள், அந்தச் சபையின் பெயர் ஆனந்த சங்கீத சபா. காலஞ்சென்ற திரு. அனந்த சுப்பிரமணியசர்மா அவர்களால் வட்டுக்கோட்டையில் 1942-ல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இச்சபை இசைவிழாவை முதன்முதல் இலவசமாக நடாத்திய பெருமையைப் பெற்றிருந்தது, இப்போது பிரபலமடைந்துள்ள திரு. ராம் தில்லைராஜா, திரு. மணிபாகவதர் முதலியோர் தமது ஆரம்பகாலக் கச்சேரிகளை இச்சபாவில் நிகழ்த்தியுள்ளார்கள்,

சோவியத் ரஷ்யா, பிரித்தானியா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகள் விஞ்ஞானத்துறையில் பேரட்டிபோட்டுக்கொண்டு முன் னேருகின்றன அல்லவா? அந்த விஞ்ஞானிகளின் மதிப்பையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்ற ஒரு தமிழர் இலங்கையில் வாழ்கின்றார் என்றால் ஆச்சரியப்படாமலிருப்பீர்களா? பெருமைக்குரிய அந்த மனிதர்தான் திரு. கனகசபாபதி M. A., M. Sc. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கணிதத் துறையின் பதில் தலைவராகக் கடமையாற்றுகின்றார். என்கள் பற்றிய இவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல, Journal of the Cambridge Philosophical Society, Oxford Quarterly Journal of Mathematics, London Mathematical Gazette, Bulletin of the Maths Society, Culcutta முதலிய இதழ்களில் வெளியாகின்றன, திரு. கனகசபாபதி அவர்கள் ஏழாலை வைத்தியர் திரு. போம்பலம் அவர்களின் மகன்; காலஞ்சென்ற இலங்கையர்கோள் அவர்களின் சகலன்.

ஒருமுறை கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையினுடைய நன்பரொருவர் எதோ விருந்துவைபவமொன்று நடத்துவதற்காக கவிமணியினுடைய அழகான வீட்டைத் தந்துவுமாறு வேண்டினார். கவிமணியும் அதற்கு இசைந்தார்.

கவிமணியின் வீட்டில் அன்று ஏகப்பட்ட கூட்டம். விருந்து நடைபெறுவதற்கு ஒரு சொற்பநேரமே இருந்தது, அப்போது ஒரு ஆள் ஓடி

வந்து கவிமணியின் காதுகளுக்குள், “உங்கள் பெயருக்கொரு தந்தி வந்திருக்கிறது” என்றான். உடனே கவிமணி வெளியில்சென்று, தந்திச் சேவதனிடமிருந்து தந்தியை வாங்கி எதுவும்போசாது சட்டைப்பைக்குள் வைத்துவிட்டார். கவிமணியின் காலத்தில் ‘தந்தி’ என்றால் ஏதாவது துக்கமான செய்தியைத் தாங்கித்தான் வரும். ஆகவே ‘தந்தி’ என்றால் எல்லாருக்கும் பயம்தான்! அப்படியிருந்தும்கூட அவர் அப்பொழுது தந்தியைப் பிரித்துப் படிக்காததற்குக் காரணம், ‘இதைப் படித்ததும் எனக்குத் துக்கம் ஏற்படும். மற்றவர்களும் விஷயத்தை அறிந்துவிடுவார்கள். மகிழ்ச்சி பாகவிருந்து நடக்கப்போகும் இந்நேரத்தில் இச்செய்தியை அவர்கள் அறிந்தால் விருந்து குழம்பிணிடும். அத்துடன் விருந்துநடத்தும் நண்பர் மிகவும் மனம்வருந்துவார்’ என்று எண்ணியே தந்தியைப் பிரிக்காமல் வைத்திருந்தார். விருந்துமுடிந்ததும் தந்தியைப் பிரித்தார். அதில் - ‘தங்கள் மருமகள் இறந்துவிட்டாள்; உடன் வரவும்’ என்றிருந்தது.

தமது திறமையை ஈழத்திலே காட்ட வசதியற்று, வெளிதாடுகளுக்குச் சென்று பேரும் புகழும்பெற்று அங்கே வளமாக வாழ்வுநடத்தும் நம்மவர்கள் பலர்! அப்படித்தான், இங்கே தனது திறமையைக்காட்ட வசதியில் வாமல், இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார் கரவெட்டியிலே பிறந்த ஆர். கே. கந்தையர் என்பவர். தனது இருபதாவது வயதிலே அங்கு சென்றவர், அனுவியல் ஆராய்ச்சியில் முன்னவராக நின்று, இன்று அனுவியல் பகுதியின் முன்னணி விஞ்ஞானியாகத் திகழ்கின்றார். அவர் அங்குசென்று இருபது வருடங்களாகின்றன. அவர் இங்கிலாந்து சென்றபின், ஒருமுறை மட்டும் ஈழத்துக்கு வந்துள்ளார். அதுவும் பலத்த பாதுகாப்புடன்! அனுவியல்பற்றிய எதையும் இங்கு உள்ளிடுவாரோ என்ற பயத்தினாற்தான் அவருக்குப் பலத்த பாதுகாப்பு இருந்தது.

சந்திரமண்டலத்தில் குடியேறி நாம் விளையாட்டுப்போட்டி நடத்துவதாக வைத்துக்கொள்வோம். பூமண்டலத்தைவிட அங்கு ஆகர்ஷனை சக்தி மிகமிகக் குறைவு. எனவே, ஒருவர் ‘லைஜஸ்ப்’ விளையாட்டில் சாதாரணமாக 27 அடி உயரம் தாண்டமுடியும் என்கிறார் ஒரு விஞ்ஞானி!

விமர்சனம்

நடனகுமாரி இந்திராதேவி கணபதிப்பிளையின் அலங்காரம் கண்ணைப் பறித்தது, எல்லாரும் கண்ணை முடிக்கொண்டிருந்ததற்கு அதுவே காரணம்.

எங்கள் கலைச்சில்வி

சென்ற மாத இதழில் “தேவன் – யாழ்ப்பாணம்” எழுதிய “நான் கண்ட தேவன்” என்ற கட்டுரை என்னைக் கவர்ந்தது. இதே மாதிரியான கட்டுரை களை ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிடுங்கள், மாதவனின் பேட்டிக் கட்டுரை யும் நன்று.

கொழும்பு-11.

R. S. மணி.

தமிழை இழவு படுத்தும் தமிழ்க் கொலைஞர்கள் திருந்துவதற்குத் தக் கு முறையில் ஆலோசனை கூறுகின்றார் “கபிலர்”. அவருடைய இயற்பெயரைக் குறிப்பிடவில்லையே, காரணம் என்னவே?

தமிழ்மகள்.

திருக்கோணமலை.

சென்ற இதழில் வெளியான “லவ்-பிரேக்” கதையின் முடிவு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் இக்கால ‘க்ரேமியோ’களின் போக்கக் கிண்டல் செய்யும் முறையில் ஹாஸ்யத்துடன் எழுதியது எனக்குப் பிடித்தது.

ஆ. சந்தரம்

“கலைச் செல்வி” கண்டேன், அட்டைப்படம் அபாரம். “பாசக்குரல்” என் மனத்தைக் கவர்ந்தது.

த. இராஜரத்தினம்

அச்சுவேவி

நாடகக் கலைக்கு நல்ல மதிப்புக் கொடுக்கும் தங்களைப் பாராட்டுகின்றேன். சென்ற இதழில் வெளியான மூன்று நாடக விமர்சனங்களுக்காகத் தங்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். தொடர்ந்து இச் சேவையைச் செய்யுங்கள்.

நாடகப்பிரியன்

வண்ணூர்பாண்ணை

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இங்கு வந்து முதல் தடவையாகக் கலை விழாவை நடாத்தினீர்கள்; கலைஞர்களைக் கொரவித்தீர்கள். வவுனியா மக்கள் மத்தி யிலே ஒரு புதிய விழிப்பையும் வேகத்தையும் ஏற்படுந்திவிட்டார்கள். உடல் நிலை சரியில்லாததால் விழாவிற் கலந்து கொள்ள முடியாத எனக்கு, சென்ற இதழில் வெளியான வர்ணைக் கட்டுரையும் படங்களும் பெரு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தன. இப்பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு தமிழர் வீட்டிலும் “கலைச் செல்வி” இடம் பெறப் பாடுபடுவதென நானும் எனது தோழிகளும் முடிவு செய்துள்ளோம்.

எஸ். ராஜேஸ்வரி

வவுனியா

“கலைச் செல்வி” யில் வெளியாகும் திருக்குறள் கீர்த்தனைகளைப் பாதுகாப்பாகச் சேகரித்து வைத்திருக்கின்றேன். இலங்கையிலிருக்கும் சங்கீத வித்துவான்கள் இந்தக் கீர்த்தனைகளைப் பாடவேண்டும்; அதனால் தேமதுராஜ தமிழோசை உலகமேலாம் பரவ வகை செய்ய வேண்டும் எனத் தாங்கள் வற்புறுத்தினாலென்ன?

நந்தினி ராமநாதன்

வெள்ளவத்தை

“கலைச் செல்வி”யில் தொடர்க்கதை வெளிவராதிருப்பது ஒரு பெரிய குறை விறு விறுப்பான தொடர்க்கதை ஒன்றை விரைவில் வெளியிட்டு எங்களுக்கு மகிழ்ச்சிடுட்டுங்கள்.

செல்வா, பத்மநாதன்.

பேராதனை

வாழ்க்கையை ரசியுங்கள்!

4-1

4-1

கலைப்பு

பலவீனம்

நாம்புத் தளர்ச்சி

இடம் மீண்டும்

ஆகியவைகளை

நெருங்கமுடியாதபடி விரட்டிப்

பரிபூரண

ஆரோக்கியத்தை

அளிக்கும்

அற்புதமான டானிக்

உலகில் உள்ள அனைவரும் இதைப் பாவித்து
பலனும் பழைம்
அடைகிறார்கள்.

எங்கும் கிடைக்கும்

சுனை கேட்ரங்கள்

S. SINKATHURAI & BRO,

786 கல்கி பீடி

Importers & Exporters.

Sole Agents for

786 Kalki Beedies

நீங்கள்

உல்லாசமாகப்
புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடிகள்

தறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை.

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் மிறதர்,

39, K. K. S. ரேடு : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு : : கொழும்பு.

தொழிற்சாலை:

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு : : கொழும்பு.